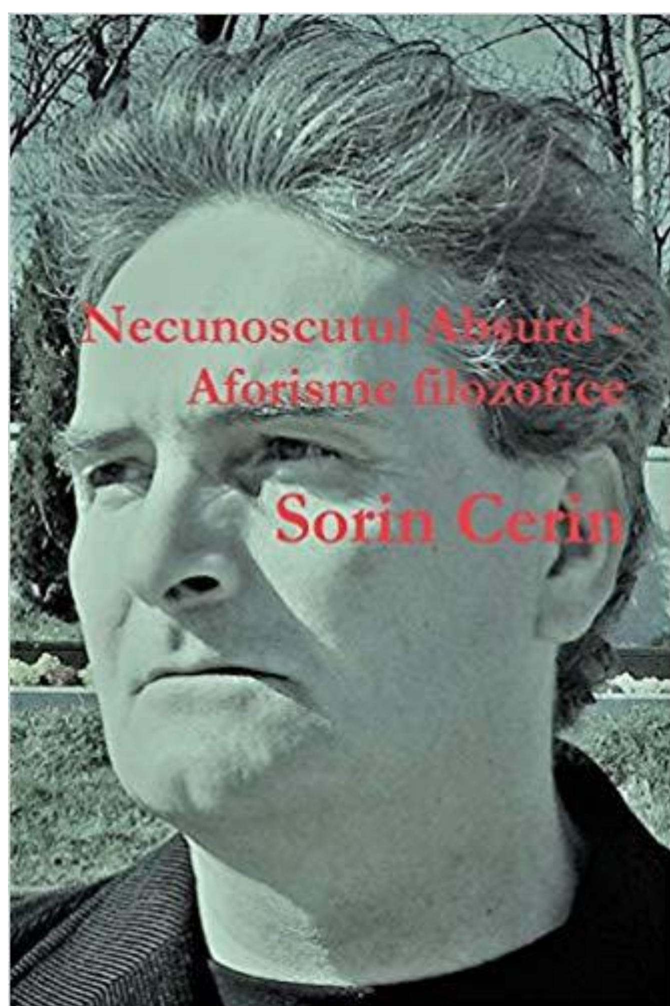

Necunoscutul Absurd -
Aforisme filozofice
Sorin Cerin

SORIN CERIN

NECUNOSCUTUL ABSURD
- Aforisme filozofice

2019

SORIN CERIN

- NECUNOSCUTUL ABSURD-

- Aforisme filozofice-

Manufactured in the United States of America

ISBN: 978-0-359-92649-7

SORIN CERIN
- NECUNOSCUTUL ABSURD-
- Aforisme filozofice-

CUPRINS

I. ABSURD
aforisme 1 71
II. NECUNOSCUT
aforisme 72 155
III. CIVILIZAȚIE ȘI NECUNOSCUT
aforisme 156 249
IV. NECUNOSCUT ȘI TEAMĂ
aforisme 250 303
V. AMINTIRE ȘI NECUNOSCUT
aforisme 304 391
VI. NECUNOSCUTUL ABSURD AL MORȚII
aforisme 392 630

SORIN CERIN
- NECUNOSCUTUL ABSURD-
- Aforisme filozofice-

I. <u>ABSURD</u>

1) Timpul este pedeapsa Eternității.
2) Nimic nu poate suplini Iubirea oricâte Clipe și-ar da viața pentru Existența acestei Lumi a Nimănui.
3) Fericirea este un compromis al Deșertăciunii față de Absurd.
4) Ne-am născut Frunze căzătoare pentru anotimpurile tristeții acestei Lumi.
5) De cât Adevăr am avea nevoie să putem fi noi înșine?
6) Libertatea este o stare de spirit a Deșertăciunii.
7) Cine ne poate garanta că suntem sau putem fi cu adevărat liberi față de noi înșine?
8) Doar atunci vei fi cu adevărat liber când vei putea face tot ceea ce vrei cu propria ta Moarte.
9) Nimic nu poate compensa Adevărul Absolut pierdut decât Moartea.

10) **Suntem o ceață de Gânduri în care ni s-a rătăcit Destinul.**
11) **Nimic nu poate fi mai adevărat și mai sincer decât Moartea.**
12) **Locuim într-o frântură de Clipă a Deșertăciunii.**
13) **Fără ajutorul Morții am fi pierduți în Timpul Nimănui.**
14) **Ne regăsim mai degrabă în Absurdul Deșertăciunii decât în orice alt Adevăr.**
15) **Suntem rădăcina unui Compromis făcut de Existență, Morții.**
16) **Oriunde am alerga de noi înșine tot la adresa aceleiași Morți care ne așteaptă vom ajunge.**
17) **Câte Realități ale Iluziilor mai avem de înfruntat pe faleza acestei Existențe la fel de iluzorii?**
18) **Nimic din tot ceea ce ne înconjoară nu poate accepta Adevărul Absolut în preajma Gândurilor noastre, fiindcă totul este fals.**
19) **Toate drumurile desfundate ale Destinelor noastre se scaldă în mocirla Compromisurilor cu falsele divinități pentru a ajunge la răscrucile Morții, unde ne împotmolim în noi înșine pentru totdeauna.**

20) Suntem unica șansă a Absurdului de a deveni Realitate.

21) Nimic nu ne poate opri din nebunia acestei Existențe să devenim ucigașii propriilor noastre Clipe.

22) Când Omul a avut de ales între a fi Înger sau Demon s-a împiedicat și a căzut în prăpastia unui Destin al Nimănui.

23) Cât de departe este de noi Conștiința propriului nostru Sine?

24) Ce poate fi mai sincer alături de Moarte decât Trecutul care nu va mai avea niciodată un Viitor?

25) Viitorul este unica șansă pe care ne-o rezervă Iluzia Libertății atunci când ne dorim un Trecut al nostru.

26) Nimic nu poate fi mai trist decât să vezi cum moare Adevărul Absolut al unei Iubiri.

27) Viața este un accident unde pare să fi decedat pentru scurt timp, Moartea.

28) Nimic din tot ceea ce ne înconjoară nu poate fi decât un accident al Existenței unei Morți.

29) Indiferent câte ferestre au Gândurile noastre, tot atâtea gratii și-au montat la ele Iluziile Vieții și Morții.

30) **Lumea este o Iluzie ale cărei maluri, s-au surpat mai demult decât Timpul, în Moartea noastră.**
31) **Nimeni nu a reușit vreodată să adune praful Adevărului Absolut, măcar de pe trupul unei singure Clipe, din nenumăratele Clipe care ne însoțesc în această pribegie cu nume de Viață.**
32) **Încotro în afară de Moarte, ne putem îndrepta Pașii Viselor?, dacă la adresele unde domiciliază acestea, s-au mutat numai Coșmarurile acestei Lumi?**
33) **Paradoxul acestei Lumi este că și din lacrimile Coșmarurilor răsar aceiași muguri ai Iubirii precum din cele ale Speranțelor.**
34) **Alergăm o viață întreagă de noi înșine, pentru a nu pierde trenul Morții.**
35) **Moartea, nu ne-a părăsit niciodată propriile Suflete pentru a fi nevoiți să o căutăm în afara Gândurilor noastre.**
36) **Zorii Adevărului nu vor putea fi văzuți niciodată de Zilele Vieții noastre fără adăpost.**
37) **Existența este o Singurătate în doi, dintre Viață și Moarte.**

38) Ce poate fi mai real decât Iluzia care naște Iluzie?
39) Existența este un iluzionist ieșit la pensie, ca să poată munci din pasiunea sa pentru cimitire, pe post de gropar.
40) Realitatea pare a fi devenit, avionul de hârtie, ce se prăbușește mereu, confecționat din caietul cu tema pentru acasă al unui Adevăr relativ, sătul de școala Iluziilor Vieții și Morții.
41) Speranțele sunt parte ale copilăriei unor Gânduri, îmbătrânite prematur de Timpul criminal, care le scufundă în marea Iluziilor Vieții și Morții.
42) Câte lacrimi mai poate vărsa după noi, Eternitatea Clipei, în Sufletul căreia, am fi avut un acoperiș deasupra capului, pe Lumea Nemuririi unei Iubiri?
43) Știe cineva de ce suntem în stare să Iubim?, pentru a ne da seama cât de părăsiți suntem față de noi înșine?
44) Câte Zile fără adăpost ale Destinelor noastre și-ar fi aflat acoperiș deasupra capului, dacă nu am fi ascultat de Iluziile Vieții și Morții?
45) Ne poate spune cineva, unde ne sunt Gândurile încarcerate de către Iluziile

Vieții și Morții, doar fiindcă au încercat să spere la Fericire?

46) Lumea ne-a devenit o Așteptare zadarnică a propriei Conștiințe ce nu-și găsește rostul.

47) Nimeni nu a reușit vreodată să știe cât Infinit poate fi găzduit în Sufletele noastre Finite.

48) Suntem mereu aceeași stea căzătoare a unei Speranțe al cărei Orizont nu vom reuși să-l cuprindem niciodată.

49) Unica Realitate, sunt pașii pe care i-am făcut pe tărâmurile Iluziilor, unicii ce au fost însoțiți de Adevărul Absolut.

50) Paradoxal, Dumnezeul pe care l-am creat este Iubire, iar noi, Păcatele Originare ale acestei Iubiri.

51) Nimic nu poate fi mai presus de Iubire.

52) Compromisul este unica opțiune a Fericirii pe Lumea Deșertăciunii.

53) Suntem o șansă dată Absurdului.

54) Ce poate fi mai real decât Teatrul Absurd al acestei Existențe, pe scena căruia jucăm noi, Statuile Vivante ale Nimănui.

55) Câte Disperări să fi adunat în coșurile Suspinelor, Omenirea, încât și-a permis să devieze către Absurd, fluvii întregi de Lacrimi?
56) Nimic nu valorează cât o Speranță care știe cum să-și ascundă Iluziile.
57) Câte șanse are Viața vândută Morții de către Destinul proxenet al acestei Lumi?
58) Ne-am născut la școala Suspinelor ca să aflăm ce este Durerea Singurătății de noi înșine?
59) Ne-am întrupat în Întrebarea de a fi Oameni pentru a fi educați de către Absurd și Deșertăciune.
60) Ce poate fi mai sublim decât Iubirea pe care nu o vom avea niciodată?
61) Omul este înainte de toate o greutate ce nu poate fi urnită din loc, o piatră de moară, a propriului său Suflet.
62) Suntem liberi doar în măsura Absurdului care ne este permis de către Deșertăciune.
63) Liniștea este hrana Zbuciumului.
64) Adevărul relativ este Onoarea pe care o simt Iluziile atunci când sunt

înțelese de către Destinul care le-a consacrat pe scena Morții.

65) Ce poate fi mai falsificat de către Iluzii decât propria noastră Existență care ne este vândută la suprapreț?

66) Fiecare Adevăr oricât de relativ ar fi, este o rană pe fața Iluziilor Vieții și Morții noastre.

67) Rătăcim printre o mulțime de Sensuri fără să știm că Sensul propriei noastre Vieți este Rătăcirea în sine.

68) Cine poate înțelege Iluzia propriei sale Vieți atunci când se închină înaintea Iluziei unei Iubiri?

69) Suntem o încrengătură de Iluzii, pe care nici un Destin nu va reuși să le deznoade vreodată.

70) Cine poate ști cum am fost ademeniți să ne naștem Moartea odată cu noi pe această Lume?

71) Am devenit un Păcat Originar, abia atunci câmd am realizat cât de Absurdă este această Lume.

II. NECUNOSCUT

72) Necunoscutul a fot dintotdeauna mantia care ne-a ferit de Suferință fiindcă este unicul care ne naște Speranța, oricât de deșartă se va dovedi a fi aceasta.

73) Necunoscutul este unicul scut care ne apără de Iluziile Vieții și Morții.

74) Numai prin Necunoscut, Lumea a primit Cunoașterea.

75) Dacă Necunoscutul nu ne-ar fi dăruit Cunoașterea și azi am fi avut impresia că trăim într-un Paradis al Fericirii și nu al Rănilor.

76) Necunoscutul este părintele Cunoașterii.

77) Fără Necunoscut, Libertatea nici măcar nu s-ar fi născut vreodată.

78) Necunoscutul este garanția Libertății.

79) Câte Iubiri nu s-au pierdut în Necunoscut și câte nu au fost aflate în Sufletul acestuia?

80) Numai prin Necunoscut, Lumea a reușit să-și mascheze Iluziile Vieții și ale Morții.

81) Necunoscutul este adevăratul Dumnezeu al acestui Univers.

82) Adevărul Absolut trăiește și acum pe tărâmurile Necunoscutului unde a emigrat odată cu nașterea Cunoașterii.

83) Frontiera Necunoscutului începe doată cu Moartea.

84) De ce nu se mută Moartea de pe tărâmurile Necunoscutului în Lumea noastră? Nu fiindcă atunci am afla că adevărata față a ceea ce considerăm a fi Moarte, este Viața Veșnică, iar a Vieții pe care o trăim acum, este Moartea?

85) Prin Necunoscut, Iluziile Vieții și Morții vor să pară credibile.

86) Adevărul, fie el și relativ, este înainte de toate, mirajul Necunoscutului.

87) Libertatea fără Necunoscut devine încătușare.

88) Orice Speranță în lipsa Necunoscutului se pierde pe sine.

89) Existența se sprijină numai pe Necunoscutul în care se oglindește.

90) Fără Necunoscut nimic nu ar exista.

91) **Necunoscutul este opera cea mai măreață a Creației.**
92) **Unicele lucruri aflate pe tărâmurile Necunoscutului, care ne sunt accesibile, sunt Iubirea și Moartea.**
93) **Prin Necunoscut, Omul a devenit uman, iubind.**
94) **Realitatea este Necunoscutul filtrat de către Iluziile Vieții și Morții.**
95) **Ne sprijinim pe Necunoscut ca să ne vindecăm de Necunoscutul din noi înșine.**
96) **Înotăm pe oceanul Necunoscutului fără să știm că acesta este Sufletul nostru.**
97) **Nu poate fi nici un alt aliat mai puternic decât Necunoscutul, atunci când vrem să luptăm împotriva Iluziilor Vieții și Morții noastre.**
98) **Necunoscutul este unica noastră șansă cu ajutorul căreia am putea evada vreodată de sub tutela Iluziilor Vieții și Morții.**
99) **Străinul Subconștientului din Sufletele noastre, este Necunoscutul pe care nu-l putem descifra datorită Iluziilor Vieții și Morții, dar care este de fapt, adevăratul nostru Suflet.**

100) Doar aliați cu Necunoscutul ne vom putea elibera vreodată de acea parte din noi înșine, despre care credem că este Sufletul nostru, dar care în realitate nu a făcut parte niciodată din noi, fiindcă nu ne-a aparținut niciodată.

101) Necunoscutul este prejudiciul Finitului.

102) Prin Necunoscut ni se identifică Nemărginirea, Nemurirea, Eternitatea și Adevărul Absolut.

103) Faptul că există Necunoscut dovedește că Iluziile Vieții și Morții nu ne-au învins în totalitate.

104) Prin Necunoscut, Moartea revelată nouă de Iluziile Morții, devine mai umană.

105) Fără Necunoscut, Omul și-ar pierde orice urmă de umanitate.

106) Sufletul Omului este un mare Necunoscut ținut în palmele Iluziilor Vieții și Morții.

107) Omul stăpânește cu adevărat o singură mare bogăție și aceasta este Necunoscutul.

108) Prin Necunoscut, Omul și-ar putea plăti toate datotiile față de Iluziile

Vieții și Morții dacă ar afla cum anume.

109) Necunoscutul este cel mai înstărit apropiat al Omului, căruia acesta nu știe cum poate să-i ceară împrumut măcar o Clipă pe care să o poată cunoaște cu adevărat.

110) Unicul prieten adevărat al Omului în această Lume este Necunoscutul.

111) Nu te depărta de Necunoscut dacă nu vrei să te rătăcești.

112) Alături de Necunoscut nu poți asorta nimic altceva dacă vrei să fii pe placul Adevărului Absolut.

113) Nimeni nu a știut vreodată care este adevărata identitate a Necunoscutului care se plimbă pe străzile Sufletelor noastre.

114) Suntem un dar al Necunoscutului făcut Iubirii prigonită din această Lume.

115) Nimic nu ne poate opri să alergăm în brațele Necunoscutului.

116) Dacă am cunoaște Necunoscutul, întreaga Lume ne-ar deveni un calvar și mai mare. De aceea poate că nici el nu vrea să se lase cunoscut și să ne învingă Iluziile Vieții și Morții.

117) Pe fața Necunoscutului se va prelinge întotdeauna Lacrima tristeții, atunci când ne va privi în ochii tulburi ai propriilor noastre Conștiințe stăpânite de Iluzii.

118) Necunoscutul suferă întrucât știe că-i aparținem dar încă nu ne poate îmbrățișa prin ceea ce noi înțelegem de la Iluzii că ar fi Moarte.

119) Necunoscutul nu se poate hrăni cu nimic altceva în afară de Adevărul Absolut.

120) Necunoscutul la început ne este relevat de un Adevăr relativ care pe parcurs tinde să devină Absolut.

121) Abia atunci când am ști cum arată la față Adevărul Absolut, am înțelege și ultima rămășiță din Sufletul nemărginit al Necunoscutului care se află în fiecare dintre noi.

122) Necunoscutul este mândria Speranțelor.

123) Prin Necunoscut până și Speranțele își primesc libertatea de a spera la rândul lor, născând la nesfârșit alte Speranțe.

124) Necunoscutul este unicul ce dăruiește acestei Lumi Speranțe.

125) **Prin Speranțe, Necunoscutul îmbrățișează cu Lumina sa Divină, Lumea.**
126) **Și Timpul își are Necunoscutul său, precum fiecare element ce locuiește această Lume.**
127) **Nimic nu poate fi mai puternic decât Necunoscutul.**
128) **Fiecare Om este o rază de Lumină Divină a Necunoscutului eclipsată de Iluziile Vieții și Morții.**
129) **Scopul acestei Lumi este Necunoscutul.**
130) **Prin Necunoscut, Lumea își îndeplinește Destinul.**
131) **Necunoscutul este unicul Scop ce nu poate fi atins vreodată de Cunoaștere.**
132) **Numai prin Necunoscut, Cunoașterea poate primi un Scop Absolut recunoscut ca atare, de Adevărul Absolut.**
133) **Iluziile Vieții și Morții ajută Cunoașterea să-și poată urma Scopul Absolut, prin Necunoscut.**
134) **Sensul acestei Lumi se împletește cu Scopul ei, fiind Necunoscutul prin care Cunoașterea se poate legitima.**
135) **Oare este necesară atât de multă Suferință doar pentru Cunoașterea**

care să se poată legitima în această Lume?

136) Ce poate fi mai presus de Necunoscut în această Lume a Morții?

137) Necunoscutul este cel mai mare deschizător de noi căi a Omenirii.

138) Doar Necunoscutul ne poate salva de noi înșine, ca pe urmă să lase în urma noastră un Timp la fel de curat, precum a fost dinainte de a ne naște.

139) Plutim pe o mare de Necunoscut care se află numai în noi, fără ca să știm vreodată care îi sunt țărmurile și unde anume se află acestea trasate pe harta Sufletului nostru.

140) Cu toate că Necunoscutul dirijează cu măiestrie orchestra acestei Lumi, el nu va trece niciodată de notele muzicale ale Iluziilor Vieții și Morții, tocmai pentru a se putea îndeplini Scopul pentru care a fost creată Cunoașterea la fel de Necunoscută pentru fiecare dintre noi.

141) De fiecare dată atunci când înotăm în Necunoscut, alături de Iubire, nu știm unde anume să căutăm țărmurile propriilor noastre Inimi.

142) Necunoscutul este Patima Lui Dumnezeu pe care o are față de Iubire.

143) Iubirea, a fost și va rămâne veșnic, o parte din Sufletul, Necunoscutului.
144) Numai prin Moarte, Necunoscutul Lumii prinde Viață.
145) Dreptatea este Lacrima, Necunoscutului acestei Lumi.
146) Visul este raportul dintre Necunocut și Cunoaștere.
147) Dacă n-ar fi Necunoscutul pe apele căruia să plutească Visele nu am putea visa niciodată.
148) Necunoscutul este cel care trezește prin Vise, de fiecare dată Cunoașterea, când adoarme cu capul pe masa Suferinței.
149) Necunoscutul ne dăruiește curajul de a înfrunta Neputința.
150) Oricât ar părea de puternică și strălucitoare Neputința, atunci când este trasă de caii Iluziilor Vieții și Morții, ea va fi întotdeauna învinsă de Necunoscutul care ne va lăsa mereu să credem că putem să o învingem.
151) Nimic nu poate să ne învingă Necunoscutul, nici măcar Moartea.
152) Moartea este cea din urmă dar și cea mai trainică identitate a Necunoscutului.

153) Necunoscutul este unicul ce a topit Inima Morții, redându-i prin Cunoaștere, Viața Veșnică.

154) Nimic nu poate fi mai presus decât Necunoscutul Morții pe această Lume a Nimănui.

155) Necunoscutul este sângele care pulsează prin venele Morții, ducând Viața mai departe.

III. CIVILIZAȚIE ȘI NECUNOSCUT

156) Necunoscutul este examenul Civilizației.

157) A fost vreodată o Civilizație care să nu urce pe treptele Necunoscutului?

158) Necunoscutul și Civilizația sunt pilonii necontestați de către Absurd, ai Condiției Umane.

159) Civilizația este cea mai mare controversă a Necunoscutului.

160) Civilizația se privește în Oglinda Necunoscutului pentru a ști cum să-și fardeze ochii propriului Viitor.

161) Toate Civilizațiile Lumii au privit Viitorul prin ochii Necunoscutului.

162) Fiecare Civilizație este mai mult Necunoscut decât Cunoaștere.

163) Morala unei Civilizații este rezultatul unei împletiri dintre Cunoașterea și Necunoașterea propriilor Fărădelegi.

164) Fără Necunoscut nu ar exista Civilizație.

165) Necunoscutul face parte din Condiția pusă Condiției Umane pentru ca aceasta să dețină toate drepturile ca să clădească o Civilizație.

166) Civilizațiile se deosebesc între ele prin faptul că fiecare Civilizație își are propriul său Necunoscut.

167) Ca să poți identifica o anumită Civilizație va trebui să-i cunoști Necunoscutul.

168) Arată-mi Necunoscutul unei Civilizații ca să-ți spun ce fel de Civilizație este aceasta.

169) Prin Necunoscut, Condiția Umană l-a descoperit pe Dumnezeu conștientizând Cunoașterea.

170) Civilizația este răscrucea dintre Cunoaștere și Necunoscut pe care se sprijină Condiția Umană.

171) Numai prin Civilizație, Necunoscutul devine o instituție de sine stătătoare care poate proclama legi și decrete folositoare Cunoașterii.

172) Averea unei Civilizații constă în contabilizarea propriului ei Necunoscut.

173) Civilizația este cea mai puternică armă a Necunoscutului.

174) Numai prin Civilizație, Necunoscutul își poate etala măreția în fața Condiției Umane.
175) Doar cu ajutorul Necunoscutului o Civilizație se poate ameliora, vindecându-se parțial, de Absurd, Angoasă și Deșertăciune.
176) Oricât de paradoxal ar părea, dar tot ceea ce ne este Cunoscut, aparține în ultimă instanță Necunoscutului.
177) Necunoscutul este Sensul către care tinde absolut orice Civilizație, cu voia sau fără voia ei.
178) Cine poate înțelege mai mult necesitatea Necunoscutului decât Moartea unei Civilizații?
179) Civilizațiile sunt ode aduse Necunoscutului de către Condiția Umană.
180) Ca să cântărești Libertatea unei Civilizații va trebui să-i afli măsura propriului ei Necunoscut.
181) Fiecare Civilizație își are Necunoscutul pe care îl merită.
182) Prin Necunoscutul ei, Civilizația își definește propriul statut.
183) Nimic nu poate fi mai Cunoscut decât Necunoscutul și mai Sincer decât Iluzia, în Sufletul Condiției Umane.

184) Necunoscutul este unica Realitate pe care se poate sprijini o Civilizație.

185) Toate Civilizațiile care s-au distrus, au făcut-o, fiindcă nu au știut cum să-și respecte, propriul Necunoscut.

186) O Civilizație fără Necunoscut este o Civilizație moartă.

187) Alungă Necunoscutul dintr-o Civilizație și o vei condamna astfel la Moarte.

188) Nimic din ceea ce numim Civilizație nu poate fi străin Necunoscutului care a făurit-o astfel.

189) O Civilizație al cărei Necunoscut este alungat, este o Civilizație care se alungă pe sine.

190) Moartea unei Civilizații stă numai în Necunoscutul ei.

191) O Civilizație bolnavă nu poate fi însănătoșită decât prin Necunoscutul ei.

192) Cel care va dori să ajute la creația unei Civilizații va trebui să așeze la fundația ei, înainte de toate, Necunoscutul.

193) Nu vei putea conduce niciodată o societate fără să te acomodezi cu Necunoscutul ei.

194) Un lider puternic, este înainte de toate, un lider al Necunoscutului.
195) Un lider care nu știe să se folosească de Necunoscutul unei Civilizații, va sfârși învins.
196) Oricât de mult aleargă Civilizația după Cunoaștere, energia vitală pentru a îndeplini acest deziderat, izvorăște numai din Necunoscut.
197) O Civilizație nu poate deveni măreață decât dacă își ridică propriul Necunoscut la rang de artă și credință.
198) Orice Civilizație izvorăște, numai din Necunoscutul propriei Condiții Umane.
199) Adevărata istorie a unei Civilizații se va afla numai în Necunoscutul ei.
200) Dacă Condiția Umană este coloana vertebrală a unei Civilizații, Necunoscutul este Sufletul ei.
201) Există vreo Civilizație sau urmă lăsată de aceasta care să nu fie opera Necunoscutului Condiției Umane?
202) Numai prin Necunoscut, Omul a devenit civilizat și Civilizația a devenit umană.
203) Necunoscutul este epopeea scrisă de Moarte, Vieții.
204) Necunoscutul este arta Adevărului.

205) Fără a se putea extinde pe tărâmul Necunoscutului, orice Civilizație ar sucomba din lipsă de spațiu spiritual.

206) Orice Civilizație este alcătuită în cea mai mare parte din Necunoscut și doar într-o măsură infimă din Cunoaștere.

207) Necunoscutul Morții este mai important în evoluția unei Civilizații decât tot ceea ce poate fi cunoscut Vieții.

208) Civilizația este arta de a drămui Necunoscutul.

209) Fericirea este adeseori coregrafia fatidică a Necunoscutului.

210) Prin goana după Fericire orice Civilizație tinde să-i împărtășească Necunoscutului, propria ei angoasă.

211) Ați auzit vreodată de Speranțe fără a fi amintit Necunoscutul?

212) Ne naștem în brațele Necunoscutului, pentru a muri îmbrățișându-l.

213) Suntem produsul unui Necunoscut al propriei noastre Civilizații.

214) Absolut tot din ceea ce ne este Cunoscut, n-ar putea exista dacă nu și-ar înfige rădăcinile adânc pe tărâmul Necunoscutului.

215) Civilizația în sine este Simțire, pe țărmul nemărginit al Necunoscutului.

216) Civilizațiile intră în derivă doar atunci când se alătură unui alt Necunoscut decât aceluia căreia îi aparține.

217) Deriva Civilizațiilor pornește de la modul cum își croiesc fiecare în parte propriile Necunoscute.

218) O Civilizație în derivă va îmbrăca haina unui Necunoscut care nu i se potrivește.

219) Deriva Civilizațiilor nu pleacă niciodată de la ceva Cunoscut ci numai de la Necunoscut, chiar dacă avem Iluzia că știm despre ce este vorba.

220) Nimic nu poate influența deriva unei Civilizații mai mult decât Necunoscutul și totodată nimic nu o poate înălța mai mult decât același Necunoscut.

221) Diferența dintre deriva și înălțarea unei Civilizații, constă în modul cum este abordat Necunoscutul de către Civilizația în cauză.

222) Cel mai periculos și inflamabil Necunoscut al unei Civilizații este Necunoscutul Libertății.

223) O Civilizație care nu vrea să învețe cum să se comporte cu propriul ei Necunoscut, este de la începuturile sale, o Civilizație pierdută.

224) Libertatea Necunoscutului trebuie să devine subiect de examen al fiecărei Civilizații care vrea să dăinue.

225) Fiecare Civilizație își are propriul ei Necunoscut al Libertății față de care este obligată să se apropie, pentru a-l cunoaște și a se împrieteni cu el, dacă nu vrea să navigheze în derivă, pe apele pustii ale Absurdului și Deșertăciunii.

226) Toate Nenorocirile și Suferințele, Absurdul și Deșertăciunea, propriei noastre Civilizații, se datorează faptului, că aceasta nu dorește sub nicio formă, să se apropie de Necunoscutul propriei ei Libertăți.

227) Fiecare dintre noi suntem datori cu o Moarte, Necunoscutului Libertății, propriei noastre Civilizații, pentru a învinge Iluziile.

228) Necunoscutul Libertății este măsura prin care se poate exprima Arta Condiției Umane, și de aici, Frumosul și Urâtul, Binele și Răul și

până la urmă toate Contrariile acestei lumi.

229) Ce poate fi mai important pe această Lume decât să cunoști Necunoscutul propriei tale Libertăți pe care ți-l poate oferi Civilizația din care faci parte?

230) O Civilizație va fi cu atât mai naufragiată, cu cât nu va ști, cum anume să administreze membrilor săi, porția de Necunoscut al Libertății.

231) Cheia fiecărei Civilizații se numește Necunoscutul propriei Libertăți.

232) Cu cât o Civilizație va ști cum să-și administreze Necunoscutul propriei Libertăți cu atât va deveni mai viguroasă.

233) Diferența dintre Civilizații se poate face numai cântărindu-le Necunoscutele propriilor Libertăți.

234) Necunoscutul Libertății unei Civilizații raportat la Morala acesteia, ne dă valoarea Civilizației în sine.

235) Nimic nu poate fi mai valoros la o Civilizație decât Necunoscutul Libertății sale.

236) O Civilizație al cărei Necunoscut al Libertății este acceptat ca fiind lipsit de temei este muribundă.

237) O Civilizație cu cât se va considera mai liberă, renegând Necunoscutul propriei Libertăți, cu atât va avea șanse mai mari să decadă.

238) Necunoscutul Libertății unei Civilizații constă, înainte de toate, în acceptarea de către Civilizația respectivă a aspectului de Necunoscut, față de Libertățile membrilor care o compun.

239) Cu cât o Civilizație va accepta ca fiind mai Necunoscut gradul de Libertate a Cetățenilor săi, cu atât va lăsa ca Voința acestora să acționeze mai constructiv în cadrul său.

240) Prin intermediul Necunoscutului Libertății unei Civilizații poate acționa și ceea ce Oamenii numesc a fi Liberul Arbitru.

241) Prin raportarea ei la Necunoscut fiecare Civilizație își dă examenul de maturitate înaintea propriului Destin.

242) Nimic nu poate fi mai important la o Civilizație decât modul prin care se raportează la Necunoscutul din ființa sa.

243) Civilizațiile sunt asemeni Oamenilor, își raportează propriile

Ființe la Necunoscut, fiecare în felul lor.

244) Prin Necunoscut, Adevărul, oricât ar fi el de relativ, se poate raporta la Civilizația pe care o identifică.

245) Ce poate fi mai sublim decât să conversezi cu Necunoscutul unei Civilizații și să-l întrebi despre Absurdul și Deșertăciunea acesteia?

246) Prin Necunoscut, fiecare Civilizație lasă un semn de întrebare, Absurdului, Angoasei și Deșertăciunii.

247) Nimic nu poate fi mai credibil la o Civilizație decât Necunoscutul ei.

248) De câte ori vrei să afli ceva despre o Civilizație, întreabă-i Necunoscutul.

249) Față de Necunoscut nicio Civilizație nu ar trebui să se teamă.

IV. NECUNOSCUT ȘI TEAMĂ

250) Teama față de Necunoscut este Teama cu cele mai multe Contrarii dintre toate Temerile.

251) Fiecare Teamă își are Necunoscutul ei la fel ca și Civilizațiile fiindcă orice Teamă izvorăște din aceeași Moarte în care Civilizațiile își vor afla sfârșitul.

252) Teama este aliata Necunoscutului fiindcă ambele își au rădăcinile înfipte adânc în Moarte.

253) Teama este acel Necunoscut ce duce la Evoluția unei Civilizații.

254) Teama Necunoscutului, nu va recunoaște niciodată Adevărul Absolut fiindcă atunci ar fi nevoită să accepte moartea Morții.

255) Prin Teamă, Necunoscutul a devenit stăpân pe Iubire.

256) Nimic nu s-ar fi înfăptuit fără Temerile Necunoscutului.

257) Ce poate fi mai sublim decât să înțelegi că Temerile Necunoscutului dau sens unei Civilizații?
258) Suntem botezați de Teama care cuprinde Necunoscutul Morții.
259) Cât de sinceră este Teama atunci când i se destăinuie Necunoscutului Morții?
260) Numai prin Teamă, Necunoscutul Civilizației, își poate identifica natura.
261) Fără Teama Necunoscutului, Liberul Arbitru ar fi rămas în uitare.
262) Teama Necunoscutului unei Civilizații este cel mai mare făuritor de Libertate al Civilizației respective.
263) Prin Teamă, Necunoscutul unei Civilizații, își definește prioritățile.
264) Teama este balsamul prin care fiecare Civilizație își vindecă rănile propriului Necunoscut.
265) Fără Teamă niciun Necunoscut nu ar deveni credibil.
266) Suntem născuți dintr-o Libertate condiționată de Teamă în fața Necunoscutului.
267) Teama și Necunoscutul sunt părinții unei Civilizații.

268) Fără Teamă, orice Necunoscut al unei Civilizații, ar claca, destrămându-se în cele din urmă.

269) Orice Necunoscut este împletit cu îndeajuns de multă Teamă, încât ambele să poată da naștere unei Civilizații.

270) Teama este izvorul din care se adapă Necunoscutul unei Civilizații.

271) Trăinicia unei Civilizații constă în raportul dintre Teamă și Necunoscut.

272) Teama și Necunoscutul sunt ceasurile deșteptătoare ce țin trează Civilizația.

273) Teama și Necunoscutul vor indica mereu ora exactă unei Civilizații.

274) Într-o Civilizație, cu cât Teama este mai pronunțată cu atât Necunoscutul va deveni mai inaccesibil și invers.

275) Ca o Civilizație să prospere va trebui să-și găsească un echilibru între Teamă și Necunoscut.

276) Teama este barometrul Necunoscutului unei Civilizații.

277) Teama este la fel de necesară precum Necunoscutul în evoluția pozitivă a unei Civilizații.

278) Omul în sinea lui este o încrengătură între Teama și

Necunoscutul care-i dezvoltă Cunoașterea propriilor sale Iluzii ale Vieții și Morții.

279) Prin Teamă și Necunoscut, Creația a reușit să-și impună Destinul al cărei Scop se află adânc înfiripat, în Sufletul Necunoscutului din noi înșine.

280) Adevărul relativ, este un raport definit de Teama și Necunoscutul Destinului fiecărui element al Existenței.

281) Prin Adevăr, Teama se poate alia cu Necunoscutul, formându-ne Conștiința de Sine.

282) Tot ceea ce ne înconjoară este o împletire de Teamă și Necunoscut a Destinului.

283) Să nu uităm că Teama, încă dinainte de a fi aliatul Necunoscutului, a fost tărâmul țesut de Iluziile Vieții și Morții.

284) Prin Teamă, Iluziile Vieții și Morții au cucerit cetatea Necunoscutului din noi.

285) Libertatea este o Teamă de acord cu propriul ei Necunoscut.

286) Prin Necunoscut, suntem obligați să observăm Adevărul Absolut ca fiind

relativ, iar prin Teamă, să catalogăm pe nivele relativitatea acestuia.

287) Teama și Necunoscutul sunt stâlpii de bază pe care se sprijină Cunoașterea oricărui Adevăr relativ.

288) Prin Necunoscut și Teamă, Lumea a devenit gazda Adevărurilor relative, și odată cu acestea s-a născut Transformarea și Mișcarea care sunt la rândul lor pilonii Cunoașterii.

289) Existența este o împletire de Teamă, Necunoscut și Adevăr relativ, ce naște Cunoașterea pe care o Conștientizăm ca atare.

290) Nimic nu poate fi mai necesar Iluziilor Vieții și Morții decât Teama și Necunoscutul acestei Lumi, care în mod paradoxal sunt și cele care ne vor putea elibera de ele.

291) Omul este simbioza perfectă dintre Teamă și Necunoscut.

292) Prin Teamă, Omului îi este dat să afle cât de mult Necunoscut îl acoperă înaintea propriului său Destin.

293) Fericirea este un Necunoscut ce-ți dă senzația că-l atingi dinainte de a fi luat de Teamă.

294) Amintirea este Necunoscutul ce nu se mai lasă descifrat din Teama de a redeveni un Prezent al Nimănui.

295) Suntem o fărâmă de Suflet a cărui Teamă este să nu se înece în propriul Necunoscut.

296) Teama este Libertatea Necunoscutului.

297) Necunoscutul este Visul care se sfârșește de cele mai multe ori într-un Coșmar plin de temeri.

298) Alături de Necunoscut, Libertatea adeseori se transformă în Teamă.

299) Ce s-ar face Iluziile Vieții și Morții fără Teama de Necunoscut.

300) Ne aflăm mereu pe buza prăpastiei care delimitează Necunoscutul de adâncurile tenebroase ale Temerilor, în care avem senzația că ne prăbușim întreaga noastră Viață.

301) Teama este Libertatea Necunoscutului de a fi accesibil.

302) Fără de Teamă, întregul Necunoscut ar deveni o ploaie de foc a Clipelor ce n-ar mai fi ucise de către Timp.

303) Teama este adeseori transfigurarea în Realitate a Necunoscutului.

V. AMINTIRE ȘI NECUNOSCUT

304) Amintirea este cea mai mare realizare a Necunoscutului care se pierde precum a venit.
305) Numai prin Amintire, Necunoscutul își poate dezvălui corpolența.
306) Amintirea este lacrima Necunoscutului.
307) Fără Amintire, întregul Necunoscut s-ar prăbuși în propriul său sine.
308) Amintirea este Liberul Arbitru al Necunoscutului.
309) Prin Amintire, Necunoscutul propriilor noastre Temeri poate dovedi că este real.
310) Un Necunoscut ce nu-și are Amintirea care să-l găzduiască, este un Necunoscut zadarnic.
311) Numai față de Amintire, Necunoscutul poate deveni prost de sincer.
312) Suntem Amintirea unui Necunoscut al Suferinței.

313) Adeseori prin Teamă, Necunoscutul reușește să ni se transforme în Amintirea Nimănui.
314) Amintirea este cămara în care ne depozităm Necunoscutul.
315) Amintirea este cea care decantează Temerile Necunoscutului pentru a le neutraliza.
316) Amintirea separă Teama de Necunoscutul ei, transformând-o în lecții de Viață sau de Moarte.
317) Libertatea este Amintirea ce nu vrea să se șteargă a Necunoscutului a cărui Teamă ne impulsionează să căutăm în continuare în Subconștient, Moartea Morții.
318) Alături de Amintire, Necunoscutul devine părintele Morții.
319) Amintirea este cel mai adânc Necunoscut al Cunoscutului.
320) Prin Vise până și Necunoscutul Cunoscutului devine Amintire.
321) Fără cunoașterea Adevărului Absolut, tot ceea ce știm că există este doar Necunoscutul Cunoscutului.
322) Niciodată nu am atribui Existenței un Necunoscut ce nu poate fi Cunoscut la rândul lui ca și Necunoscut.

323) Și Necunoscutul trebuie să fie Cunoscut pentru a reuși să existe chiar dacă este Cunoscut ca și un Necunoscut.

324) Realitatea este o Amintire a unui Necunoscut despre care am Cunoscut că este Necunoscut dar Iluziile Vieții și Morții ne dau impresia falsă că îl Cunoaștem ca fiind un Cunoscut.

325) Adevărul relativ, este Necunoscutul ce și-ar dori să ne devină cel puțin o parte Cunoscut, fără a fi măsluit de Iluziile Vieții și Morții, care ni-l servesc cu o imagine distorsionată.

326) Tot ce rămâne în urma noastră este o Amintire a unui Necunoscut al Cunoscutului.

327) Credem în Necunoscutul Cunoscut fără să înțelegem vreodată că și el este opera Amintirii unei Creații ce pare că nu ne aparține datorită Iluziilor Vieții și Morții.

328) Fără Amintire, întregul Necunoscut Cunoscut al acestei Lumi s-ar prăbuși într-un Viitor al Nimănui.

329) Amintirea este coroana Cunoașterii Necunoscutului.

330) Numai prin modul cum ne gestionăm Amintirea putem fi liberi față de noi înșine.

331) Suntem o lacrimă a unei Amintiri prelinsă pe obrazul Necunoscutului.

332) Nimic nu ne poate șterge Păcatele Originare în afară de Necunoscut.

333) Adevărul este o verigă ce unește lanțul Cunoscut al Necunoscutului de cel al Cunoscutului Necunoscut dând naștere Amintirii.

334) Prin Adevăr Necunoscutul ne devine Prezent și Amintire.

335) Zorii Cunoscutului au răsărit numai sub soarele Păcatului Originar, pe această Lume a Iluziilor Vieții și Morții.

336) Sufletul Omului este fereastra Necunoscutului cu vedere spre grădina Cunoscutului Iluziilor Vieții și Morții.

337) Oricât ne-am dori să rămânem în Prezent, tot într-o Amintire a Necunoscutului vom sfârși.

338) Necunoscutul este oglinda Cunoașterii în fața căreia ni se desfată Existența, aranjându-se, pentru a fi cât mai atrăgătoare înaintea Iluziilor Vieții și Morții.

339) Nimic din tot ceea ce ne este dat să știm nu a aparținut vreodată Adevărului Absolut.
340) Numai Necunoscutul Cunoscut de către Adevărul Absolut, este Cunoaștere.
341) Adevărul Absolut este unicul ce poate despărți propriul său Cunoscut de Necunoscut fiindcă ambele fac parte din Cunoașterea Absolută.
342) Față de Cunoscut și Necunoscut, în cadrul Cunoașterii Absolute a Adevărului Absolut mai sunt și o infinitate de alte Contrarii pe care noi nu putem să le concepem datorită faptului că nu putem gândi decât la nivelul Logicii bivalente de Bine-Rău, Frumos- Urât și altele asemeni lor.
343) Lumea este o Amintire deșănțată a Iluziilor unei Cunoașteri ce s-a delectat cu noțiunile abstracte de Viață și Moarte pe care ni le-a lăsat nouă să le experimentăm.
344) Amintirea este Teatrul Absurd al Necunoscutului.
345) Suntem un Adevăr atât de relativ, încât propria lui relativitate a devenit un handicap pentru Amintirea care cade astfel în Uitare.

346) Necunoscutul este Amintirea Adevărului Absolut.
347) Prin Necunoscut, Amintirea își revendică Libertatea.
348) Necunoscutul nu poate exista fără Adevărul propriei lui Amintiri.
349) Necunoscutul este cel mai tulbure Adevăr.
350) Atunci când vrei să te regăsești pe tine însuți, caută-te în Necunoscut.
351) Necunoscutul este o infuzie de Adevăr Absolut, în ceaiul fierbinte al Existenței.
352) Pe fața Necunoscutului nu vom putea descifra niciodată ridurile Timpului.
353) Libertatea Necunoscutului este Speranța.
354) Cum în Lumea noastră Speranțele sunt deșarte, și Libertatea necunoscutului este la fel de deșartă.
355) Necunoscutul nu va accepta niciodată Cunoașterea Iluziilor Vieții și Morții pentru a ni se face cu adevărat Cunoscut.
356) Existența care se dezvoltă alături de ceea ce nouă ne este descris ca fiind Necunoscut, este o Iluzie.

357) Alături de Necunoscut nu poate exista Nimic decât sub formă de Iluzie întrucât, Necunoscutul încorporează în propriul său sine atât Adevărul Absolut cât și Cunoașterea Absolută.

358) Nimeni nu-și poate vinde vreodată Necunoscutul fiindcă Necunoscutul este propriul său Sine.

359) Necunoscutul este libertatea de Mișcare a Iluziilor.

360) Fără Necunoscut, Iluziile nu și-ar putea desfășura propria lor Transformare.

361) Paradoxal, avem senzația de Mișcare și de Transformare tocmai pentru că ne raportăm la Necunoscutul ce înglobează Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută, cărora li se datorează la rândul lor acestea.

362) Mișcarea și Transformarea care sunt tot Iluzii la rândul lor, sunt rezultatul raportării Iluziilor Vieții și Morții la Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută din cadrul Necunoscutului.

363) Fără Necunoscut, Lumea pe care o percepem ar fi o Lume statică.

364) Necunoscutul este înainte de toate adevărata esență a Mișcării și Transformării.

365) Adevărul despre această Lume nu se va putea descifra vreodată decât prin raportarea la Necunoscutul Adevărului Absolut și al Cunoașterii Absolute, a Iluziilor Vieții și Morții.

366) Iluziile Vieții și Morții sunt cel mai perfid Necunoscut, care ni se înfățișează ca fiind ceva Cunoscut.

367) Adevărul relativ este o Imagine falsificată de Iluziile Vieții și Morții, ce încearcă să-și amintească ceea ce era odată, atunci când făcea parte din Adevărul Absolut al Necunoscutului.

368) Relativitatea Adevărurilor provine din diferența dintre Imaginile lor falsificate de către Iluziile Vieții și Morții și Imaginile lor de dinainte de a fi falsificate de către Iluziile Vieții și Morții.

369) Nimic nu se pierde fiindcă Totul se raportează la Necunoscutul ce înglobează în cadrul său Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută, creînd astfel, Iluzia Mișcării și Transformării.

370) Iluzia Mișcării și Transformării este cea care scrijelește pe pereții Necunoscutului, numele Amintirii.

371) Amintirea este produsul reflectării Conștiinței noastre în Necunoscutul Adevărului Absolut și al Cunoașterii Absolute, ce are ca rezultat Mișcarea și Transformarea care la rândul lor determină Amintirea.

372) Totul este o Minciună scrisă cu literele Suferinței, de către Iluziile Vieții și Morții, pentru a avea falsa capacitate de Conștientizare a Deșertăciunii și Absurdului unei Lumi, despre care credem în mod fals că ne aparține, dar de fapt este a Nimănui, fiind la rândul ei tot o Iluzie.

373) Necunoscutul ne apără de Necunoscutul din noi înșine.

374) Necunoscutul se apără pe Sine, atunci când este vorba de Sinele nostru, care este tot un Necunoscut.

375) Pașii Necunoscutului aparțin propriului nostru Străin Subconștient.

376) Străinul Subconștient din Sinele nostru, este parte din Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută, la care noi nu putem avea acces datorită Iluziilor Vieții și Morții.

377) Unica cale de a conversa cu Străinul Subconștient al Adevărului Absolut din Sinele nostru este prin intermediul Instinctului.

378) Numai prin Instinct ne putem apropia de Adevărul Absolut.

379) Instinctul este puntea de legătură dintre noi și Adevărata Cunoaștere a Adevărului Absolut, motiv pentru care Instinctul este cea mai păzită poartă de acces a Cunoașterii de către Iluziile Vieții și Morții.

380) Iluziile Vieții și Morții ne păzesc atât de strașnic Instinctul încât de fiecare dată când sunt amenințate ne avertizează că ne putem pierde Viața prin așa numitul Instinct de Conservare.

381) Instinctul de Conservare este forma denaturată a Instinctului ce ne-ar putea ajuta să conversăm cu Adevărul Absolut.

382) De fiecare dată când vom încerca să conversăm cu Străinul Adevărului Absolut din Sinele nostru, va interveni Instinctul de Conservare care ne va opri atunci când vom ajunge să punem în pericol calitățile de lideri ale Iluziilor Vieții și Morții.

383) Lumea este o mare cacealma a Iluziilor Vieții și Morții.

384) Suntem programați din naștere să fim surzi la propriul nostru Sine care este Necunoscutul, pentru a fi învinși de către Iluziile Vieții și Morții.

385) Cât Adevăr Absolut poate cuprinde Instinctul de Conservare al Iluziilor Vieții și Morții?

386) Realitatea este umbra Necunoscutului.

387) Tot ceea ce ne înconjoară este o blasfemie la adresa Adevărului Absolut.

388) Necunoscutul este pustiul Iluziilor Vieții și Morții.

389) Cu cât va crede Omul mai mult în Necunoscutul Morții, cu atât va reuși să deslușească Sensul pentru care se află pe această Lume.

390) Omul este o frântură de Imagine deformată a unui Necunoscut.

391) Creația este rădăcina Iluziilor unui Necunoscut al Morții.

VI. NECUNOSCUTUL ABSURD AL MORȚII

392) Absurdul este lacrima Necunoscutului.

393) Nimic nu se poate compara cu măreția Absurdului în această Lume.

394) Absurdul devine adeseori închisoarea Necunoscutului.

395) Nimic nu poate fi comparat cu Absurdul Adevărului relativ.

396) Zorii Speranțelor, sunt Absurdul Zilei, care ni se sfârșește obligatoriu în Noaptea Gândurilor.

397) Ce poate fi mai atrăgător decât Absurdul Necunoscutului atunci când promite Fericirea?

398) Aripile Viselor sunt făcute să suporte Absurdul zborului ce nu se poate desprinde de Moarte indiferent cât de sus ar ajunge.

399) Suntem o adiere de Absurd pe fruntea unui Timp al Nimănui.

400) Degeaba ne punem toate Visele în Absurdul Împlinirii.

401) Cu toții putem Cunoaște Absurdul mai ales dacă îl privim prin ochii vinovăției altuia.

402) Absurdul este asemeni unui aisberg, lasă Cunoașterii o mică părticică care se află la suprafața Înțelegerii, în schimb ascunde sub valurile Necunoscutului cea mai mare parte a sa.

403) S-a plâns vreodată cineva din lipsă de Absurd?

404) Trupurile Iluziilor Vieții și Morții sunt săvârșite din Absurd.

405) Doar Moartea ne-ar putea dezvălui adevărata față a Absurdului.

406) Știe cineva cum arată cu adevărat Absurdul raportat la Adevărul Absolut?

407) Absurdul este înainte de toate Sensul ascuns pentru care există această Lume.

408) Absurdul este antecamera Necunoscutului.

409) Fără Absurd nu ar putea exista atât Cunoașterea, cât și Necunoscutul ei.

410) Suntem un pumn de Absurd care ține strâns în Sufletul lui țărâna întrupării în Deșertăciune.

411) Oricât de mult ne zbatem să răzbim valurile Absurdului acestei Lumi, ele tot la țărmurile Morții ne vor aduce.

412) Absurdul este părintele Deșertăciunii.

413) Dacă Absurdul ar fi știut să-și educe Deșertăciunea, altul ar fi fost Viitorul Omenirii.

414) Absurdul este cel mai bun matematician al Destinului.

415) Cine poate aduna, scădea, împărți sau înmulți mai bine decât Absurdul?

416) Absurdul Necunoscutului a dictat mai multă Înțelepciune acestei Lumi decât toate armatele învingătorilor la un loc.

417) Fericirea este cea mai iubită fiică a Absurdului.

418) Ce poate fi mai atrăgător decât să admiri Fericirea Absurdului?

419) Nu există veșminte mai frumoase pentru Fericire decât cele croite de către Absurdul Necunoscutului.

420) Oricât de înalt ar fi vârful muntelui cu nume de Ierarhie, Absurdul

Necunoscutului, îl va cuceri cu siguranță.

421) Suntem o palmă trasă de către Absurd, Existenței.

422) Nimic nu poate compensa Absurdul Necunoscutului în afară de Moarte.

423) Niciodată nu vom reuși să ajungem la Înălțimea Divinității urcând pe treptele sculptate din trupul Absurdului unui Necunoscut al propriilor noastre Frământări și Aspirații.

424) Cine poate înțelege ce vrea cu el Absurdul Necunoscutului?

425) Libertatea este cel mai prețios dar făcut de Absurdul Necunoscutului acestei Lumi a Nimănui.

426) Numai prin Libertate, Absurdul Necunoscutului ne-a devenit rege.

427) Cine n-ar gusta Plăcerile Divine pe care ți le poate oferi Absurdul Necunoscutului, ca mai apoi să ți le contabilizeze la nota de plată a Infernului.

428) Absurdul Necunoscutului este râsul bolnav al acestei Lumi, atunci când își conștientizează propria Existență.

429) Banul este argatul pus de către Absurdul Necunoscutului să-i

administreze avuția Sufletelor pe care le stăpânește, în această Lume.

430) Oriune am alerga, de Absurdul Necunoscutului nu vom scăpa niciodată, fiindcă el este împuternicitul Morții în această Lume.

431) Realitatea este măsura pe care ne-a stabilit-o Absurdul Necunoscutului prin intermediul căreia, să putem Conștientiza Lumea.

432) Mai multe Vise au fost spulberate de Absurdul Necunoscutului decât de Moarte.

433) Alergăm o Viață întreagă prin Sufletul ce aparține de Absurdul Necunoscutului fără să aflăm vreodată cine este acest Absurd al Necunoscutului.

434) Nimic nu poate învinge pe această Lume, Absurdul Necunoscutului.

435) Suntem o fărâmă de Speranță, zdrobită în pumnii de fier ai Absurdului unui Necunoscut.

436) De fiecare dată confundăm lumina Absurdului Necunoscut cu Iubirea.

437) Iubirea este cel mai falsificat produs de către Absurdul Necunoscutului.

438) Câte Iubiri n-au sfârșit în capcana Absurdului unui Necunoscut?

439) Absurdul Necunoscut se încălzește la focul Iubirii, ca mai apoi să aprindă cu el Lumea.

440) Prin Iubire, Absurdul Necunoscut speră să poată ajunge la stelele Împlinirilor, pentru a le arunca de pe bolta cerească, pe Orizonturile Suferințelor, pentru a deveni stele căzătoare.

441) Iubirea este funia prin care Absurdul Necunoscut spânzură Stelele Dorințelor, ce cad inerte pe fruntea Timpului nostru.

442) Absurdul Necunoscut este cheia Cunoașterii.

443) Nimic nu poate să ne constrângă mai tare decât Absurdul Necunoscut.

444) Absurdul Necunoscut este cel mai mare făuritor de Religii și Credințe.

445) Fără Absurdul Necunoscut, Omul nu L-ar căuta pe Dumnezeu.

446) Absurdul Necunoscut a înălțat mai multe biserici decât orice altceva pe această Lume.

447) Împăratul care conduce Lumea este Absurdul Necunoscut.

448) Nimic nu se poate întâmpla în această Lume fără voia Absurdului Necunoscut.

449) Tot ce se petrece în Lume, de la cel mai neînsemnat lucru, cum ar fi nașterea unei furnici, până la cele mai complicate, cum ar marile războaie sau mari descoperiri științifice, toate acestea, se petrec doar cu Voia Absurdului Necunoscut.

450) Absurdul Necunoscut este părintele de sânge al Liberului Arbitru.

451) Liberul Arbitru este creat din aceleași gene identice cu cele ale Absurdului Necunoscut.

452) Fără Absurdul Necunoscut nu ar fi existat Liberul Arbitru care ne oferă Libertatea iluzorie pe această Lume.

453) Absurdul Necunoscut este cel care jonglează după bunul plac, cu Binele și Răul, ce intervin în desfășurătorul Destinului nostru.

454) Absurdul Necunoscut este responsabil atât de Sfinții cât și de Ticăloșii ce s-au perindat în această Lume.

455) Adevăratul Sens al Lumii nu poate fi străin de Absurdul Necunoscut.

456) Oare cât din Absurdul Necunoscut nu se află și în Sufletul Străinului Subconștient din noi înșine?

457) Străinul Subconștient al Sinelui nostru este acea parte a Absurdului Necunoscut, pe care deși nu o putem înțelege, ne călăuzește uneori pașii prin Viață, în mod Subconștient.

458) Adevărurile relative sunt vămuite până la ultimul Gând, de către Absurdul Necunoscut.

459) Absurdul Necunoscut se află în Tot și în Toate, fiind Sufletul acestei Lumi.

460) Lumea respiră numai prin Absurdul Necunoscut.

461) Omenirea este produsul artificial al Absurdului Necunoscut fiindcă nu este descendent pe linie genetică al acestuia ci creat de către acesta, în laboratoarele Iluziilor Vieții și Morții.

462) Necunoscutul Absurd este rezultatul reflectării acestei Lumi în Oglinda Morții, din care Oamenii nu Cunosc nimic, dacă ar fi să raportăm Cunoașterea la Adevărul Absolut.

463) Oamenii nu Cunosc Nimic din reflectarea Lumii în Oglinda Morții fiindcă aceasta este o Oglindă denaturată care nu reflectă nici pe

departe Adevărul Absolut ci doar Adevăruri relative ce pot fi sau nu adevărate numai în funcție de conjunctura relativă pe care o reprezintă. Astfel Necunoscutul Absurd se definește ca fiind Necunoscutul Absurd al Morții.

464) Realitatea iluzorie pe care o trăim ne este dată de reflectarea adevăratei Lumi în care existăm și despre care nu Cunoaștem nimic, fiindcă nu putem să-i observăm adevărata față, în Oglinda denaturată a Morții care reflectă la rândul ei în mintea noastră, o Realitate iluzorie, total diferită de cea care ar trebui să fie.

465) Adevărul ne este drămuit de Moarte.

466) Realitatea este o ironie a Morții.

467) Fiecare Cuvânt pe care îl rostim a fost gândit dinainte de noi, de către Moarte.

468) Moartea se află în Tot ceea ce putem fi și în Toate pe care le gândim.

469) Libertatea este Voința Morții.

470) Nimic din ceea ce credem a fi Libertate nu ne aparține vreodată nouă, ci Morții.

471) Lumea este sculptura Morții.

472) Iluziile Vieții și Morții sunt uneltele cu ajutorul cărora, Moartea ne sculptează Lumea.
473) Realitatea este un Vis al Morții într-o noapte când și-a simțit Sufletul pustiit.
474) Moartea își are Sufletul ei mult mai viu decât al nostru.
475) Nimic nu poate fi comparat cu perfecțiunea Sufletului Morții și imperfecțiunea celui al Vieții.
476) Numerele sunt reperele alături de care, poate fi distins chipul Morții, în ceața densă a Iluziilor Vieții și Morții ale acestei Lumi.
477) Suntem plămânii prin care respiră Moartea.
478) Ascunzându-ne de Moarte, ne ascundem de noi înșine.
479) Ce poate fi mai măreț și mai înălțător decât să Cunoști Moartea prin ochii Adevărului Absolut?
480) Cât de tulburi pot fi Ochii Adevărului Absolut când privesc această Lume a Sufletelor oarbe?
481) De ce ne este arătat chipul deformat al acestei Lumi? Pentru că ea trebuie să apațină Nimănui?

482) **De ce nu poate fi această Lume a noastră?**
483) **Oare de ce Oglinda Morții nu ne poate reflecta Lumea în propria noastră minte, așa cum este ea văzută de către Adevărul Absolut?**
484) **De ce suntem pedepsiți să ne reflectăm într-o Oglindă a Morții care ne deformează imaginea reală a Lumii?**
485) **Oare ar fi mai bună sau mai rea această Lume dacă am cunoaște-o reflectată într-o Oglindă a Morții care nu i-ar deforma chipul?**
486) **Moartea ar trebui să fie Religia Adevărată a acestei Lumi.**
487) **Toate bisericile Lumii ar trebui să slujească Moartea care ne-a dat Lumea pe care o avem așa cum este ea.**
488) **Numai Moartea poate să-și schimbe conținutul propriei ei Oglinzi în care ni se reflectă Lumea și să ne creeze o altă Lume, o Lume pe care ne-am dori-o.**
489) **Dacă am repara Oglinda distorsionată a Morții în care ni se reflectă Lumea, am fi mai fericiți sau mai triști?**

490) Fiecare Iluzie își are propriul ei Necunoscut pe care-l căpușează.

491) Nu există Necunoscut care să nu fie posedat de propria lui Iluzie în această Lume.

492) Necunoscutul Absurdului Morții, este esența Instinctului de Conservare al Vieții.

493) Doar Moartea poate să ne spele vălul Iluziilor de pe fața Necunoscutului din Sinele nostru.

494) Prin Moarte, Necunoscutul își va arăta fața luminoasă a spectrului său, ce iradiază Cunoașterea Absolută.

495) Numai Moartea va fi cea care ne va elibera Instinctul încarcerat în care s-au conservat, Iluziile Vieții și Morții, fiind Instinct de Conservare.

496) Eliberarea Adevăratului Cunoscut ce ne este descifrat ca fiind Necunoscut va fi redobândită numai prin Moarte.

497) Timpul este cacealmaua Realității.

498) Ne naștem într-o mare de Iluzii față de care adevărata Cunoaștere este un mare Necunoscut, pentru a muri într-un singur Adevăr Absolut, care ne este propria noastră Moarte, la fel de Necunoscută.

499) Cât Necunoscut al Morții poate cuprinde Iubirea?

500) Înotăm prin trupul Necunoscutului fără să știm că de fapt ne aflăm în propriul nostru trup.

501) Suntem o lacrimă de gheață a Necunoscutului din Sufletul propriului nostru Străin Subconștient.

502) Ce poate fi mai real decât Necunoscutul Străinului nostru Subconștient?

503) Ne naștem Statui Vivante ale Absurdului propriului nostru Necunoscut.

504) Fiecare primim un rol de la Destinul Necunoscutului din Sufletele noastre.

505) Ne naștem pe scena pustie a Necunoscutului pe care o numim Viața noastră.

506) Fiecare Necunoscut își are propriul său rol, la fel ca și Necunoscutul Sufletului nostru, pus să-și joace rolul de Statuie Vivantă, al propriului său Destin.

507) Oare de ce ajungem să ne împotmolim cel mai mult în Necunoscutul Disperării și al Absurdului?

508) Necunoscutul ne este descris de către Iluziile Vieții, mai înainte de toate, ca fiind Disperare și Absurd și mai apoi Nemărginire, Eliberare de Sine sau Împlinire.

509) Prin Necunoscut, Disperarea și Absurdul primesc corpolență obiectivă, având drept de Viață și de Moarte.

510) Disperarea este un Necunoscut care glorifică Absurdul Morții.

511) Moartea este absurdă doar prin înțelesul Necunoscutului Iluziilor Vieții și Morții care este falsificat de către acestea.

512) Iluziile Vieții și Morții au ajuns să-și falsifice până și propriul lor Necunoscut.

513) Trăim un Absurd al Morții, înveșmântat cu straiele Deșertăciunii unui Necunoscut al Nimănui.

514) Necunoscutul Absurdului Morții este gata oricând să ne ajute să ne dorim cu adevărat Viața.

515) Fără Necunoscutul Absurdului Morții nu ar exista Speranța.

516) Fiecare Speranță își are rădăcina în Necunoscutul Absurdului Morții.

517) Necunoscutul Absurdului Morții ne îndeamnă să ne trăim Viața dată de Iluziile acestei Lumi a Nimănui.
518) Cel mai mare făuritor de Fericire al acestei Lumi este Necunoscutul Absurdului Morții.
519) Realitatea este reflectarea Necunoscutului Absurdului Morții în Necunoscutul care este propriul nostru Suflet.
520) Lumea este un Absurd al Morții.
521) Iubirea este singura din această Lume care este deasupra Absurdului Morții.
522) Doar iubind vom reuși să ne depășim condiția pe care ne-o rezervă Necunoscutul Absurdului Morții prin intermediul Iluziilor Vieții și Morții.
523) Alergăm o Viață întreagă prin Necunoscutul Absurdului Morții doar ca să ne prindem propria Moarte, care în final se va dovedi că nu a fost niciodată a noastră.
524) Dacă propria Moarte ne-ar aparține nouă, cu siguranță că n-am mai trăi Necunoscutul Absurdului Morții, ci am ști încotro ne va duce propria Moarte, și mai ales, care este Scopul ei.

525) Moartea este înainte de toate, un Necunoscut al Absurdului acestei Creații, care este Lumea.

526) Dincolo de Lume, Moartea va muri, fără a mai rămâne un Necunoscut al Absurdului.

527) Lumea este în așa fel alcătuită încât Necunoscutul Absurdului Morții ne este absolut necesar, pentru a nu cunoaște Nemărginirea Suferinței, sub zodia căreia este născută Lumea.

528) Necunoscutul Absurdului Morții este o Umbră, dar o Umbră la fel de vie precum suntem și noi.

529) Fiecare gest al nostru, fiecare Clipă, toate câte sunt sau nu pot fi, sunt atent vămuite de către Necunoscutul Absurdului Morții.

530) Necunoscutul Absurdului Morții este impulsul care dă Sens acestei Lumi fără de care Lumea n-ar exista.

531) Sinele Existenței este Necunoscutul Absurdului Morții.

532) Frumusețea este comportamentul vulgar și meschin al Necunoscutului Absurdului Morții.

533) Nu există Adevăr relativ pe această Lume care să nu fie vizat de Necunoscutul Absurdului Morții.

534) Necunoscutul Absurdului Morții, în această Existență, nu acceptă nicio relativitate.
535) Necunoscutul Absurdului Morții este responsabil de Angoasa și Deriva acestei Lumi.
536) Fără Necunoscutul Absurdului Morții, Lumea nu ar mai fi în Derivă și nici Angoasată, ci nu ar exista deloc, sub forma pe care o cunoaștem noi azi.
537) Însingurarea de Sine se datorează Necunoscutului Absurdului Morții.
538) Omul este o liră care-și cântă la nesfârșit propriul Necunoscut al Absurdului unei Morți anunțate.
539) Oricâte Adevăruri sau Minciuni ar exista pe această Lume a Nimănui, toate se sparg de zidurile tari și reci, ale Necunoscutului Absurdului Morții.
540) Necunoscutul Absurdului Morții nu poate fi învins și înlăturat, decât de Iubire.
541) Fiecare Cuvânt are în Sufletul lui partea lui de Necunoscut Absurd al Morții.
542) Când Dumnezeu a Creat Cuvântul, i-a insuflat acestuia Suflet, pentru a-i da Viață, Suflet, care nu era nimic

altceva, decât Necunoscutul Absurd al Morții.

543) Ne tragem din Necunoscutul Absurd al Morții pentru a muri înmormântați tot în el.

544) Fericirea este una dintre corzile sensibile ale lirei Necunoscutului Absurd al Morții, alături de Frumusețe și Împlinire.

545) Trăim într-un Necunoscut Absurd al Morții de care vom scăpa atunci când Moartea noastră va muri odată cu noi.

546) De câte ori vrem să devenim liberi față de noi înșine, va trebui mai înainte de toate, să întrebăm propriul nostru Necunoscut Absurd al Morții dacă este de acord.

547) Până și cea mai neînsemnată Speranță, își are în ochii Iluziilor Vieții și Morții, propriul ei Necunoscut Absurd al Morții.

548) Ne naștem cu Scopul de a respira aerul rece și sfidător al Necunoscutului Absurd al Morții.

549) Ne naștem cu semnul Necunoscutului Absurd al Morții scris pe fruntea stelei noastre căzătoare.

550) Nimic altceva nu poate fi mai neprețuit pentru Iluziile Vieții și Morții decât Necunoscutul Absurd al Morții.

551) Viața este o tiroliană ruginită pe care zburdă Necunoscutul Absurd al Morții.

552) Realitatea este o draperie în spatele căreia se ascunde Necunoscutul Absurd al Morții.

553) Atunci când nu primim lumina din partea Necunoscutului Absurd al Morții considerăm că ne aflăm în întuneric.

554) Oricât de mult ne-ar eclispa cu trupul său Necunoscutul Absurd al Morții, Lumina Divină primită de la Străinul nostru Subconștient, tot noi vom ajunge să considerăm, că Necunoscutul Absurd al Morții, este cel care ne dă lumina de care avem nevoie.

555) Cine poate fi mai aducător de Viață decât Necunoscutul Absurd al Morții, în opinia Iluziilor noastre?

556) Fără scena Necunoscutului Absurd al Morții, întreg Teatrul Absurd al Vieții noastre s-ar prăbuși.

557) Oamenii sunt cele mai îndrăgite Statui Vivante, de pe scena Teatrului Absurd, ce aparține Necunoscutului Absurd al Morții.

558) Ne ferim de tot ceea ce nu rezultă din Necunoscutul Absurd al Morții fiindcă simțim că nu ne poate aduce Viață.

559) Pentru noi Necunoscutul Absurd al Morții este hrana Zeilor Fericirii.

560) Oare cât de săraci sau de bogați, am deveni fără Necunoscutul Absurd al Morții?

561) Prin Necunoscutul Absurd al Morții până și Pustiul ne este redat ca fiind Apă aducătoare de Viață.

562) Ne apropiem față de Necunoscutul Absurd al Morții fiindcă este mereu alături de Singurătatea care ne macină Existența.

563) Pe tejgheaua mizeră a Vieții doar Necunoscutul Absurd al Morții ne cumpără Clipele Suferinței.

564) Adevărul este fierul înroșit ce însemnează Necunoscutul Absurd al Morții pentru a-l identifica.

565) Și totuși, atunci când suntem loviți de zbuciumul Destinului cine altcineva în afară de Necunoscutul Absurd al

Morții se află la căpătâiul Remușcărilor noastre?

566) Necunoscutul Absurd al Morții este cel mai mare Compromis întemeiat de Orgoliile unui Dumnezeu al Păcatelor Originare.

567) Singurătatea este produsul cel mai căutat de Necunoscutul Absurd al Morții.

568) Prin intermediul Singurătății, Necunoscutul Absurd al Morții pare să ne devină cel mai bun sfătuitor.

569) Cât Necunoscut Absurd al Morții poate exista în inima noastră, atunci când râdem sau când plângem, când suntem veseli sau triști?

570) Cu sau fără voia noastră, suntem produsul Necunoscutului Absurd al Morții.

571) Câte porți ne-au deschis în Viață Speranțele și câte Necunoscutul Absurd al Morții?

572) Necunoscutul Absurd al Morții este cel mai mare deschizător de porți al Omenirii.

573) Necunoscutul Absurd al Morții nu a înșelat niciodată așteptările Iluziilor Vieții și Morții.

574) Niciodată nu am știut ce anume așteptăm cu adevărat de la Necunoscutul Absurd al Morții și totuși el este cel care ne-a împlinit de fiecare dată toate așteptările.

575) Necunoscutul Absurd al Morții este o așteptare prelungă în gara Deșertăciunilor acestei Lumi.

576) De ce avem sentimentul că Necunoscutul Absurd al Morții ne-ar alunga Suferința cu care ne-a înzestrat Destinul încă de la Naștere?

577) Toate catedralele acestei Lumi au fost înălțate cu mâna Necunoscutului Absurd al Morții.

578) De fiecare dată când ne rugăm la Dumnezeu, o facem fiind cât mai alături, de propriul nostru Necunoscut Absurd al Morții.

579) Fără ajutorul Necunoscutului Absurd al Morții nu L-am fi cunoscut pe Dumnezeu.

580) Dumnezeu ne este reprezentat, ca fiind cel care ne găzduiește, Necunoscutul nostru Absurd al Morții.

581) Paradisul Omului va fi numai acolo unde se află și Necunoscutul lui Absurd al Morții.

582) În lipsa Necunoscutului Absurd al Morții, întreaga Lume ar fi un Infern ce ar face perpetuarea Voinței de a trăi, imposibilă.

583) Conștient sau inconștient, atunci când suferim, considerăm că suntem opera măreață a Necunoscutului Absurd al Morții care ne poate scăpa de chinuri.

584) Nu există pedeapsă mai mare pentru Om decât să fie părăsit de propriul său Necunoscut Absurd al Morții.

585) Fără Necunoscutul Absurd al Morții, Omul tinde să devine handicapat.

586) Fiecare acțiune pe care o desfășurăm Conștient sau Inconștient se datorează Necunoscutului Absurd al Morții care avem impresia că ne călăuzește.

587) Atunci când Necunoscutul Absurd al Morții ne călăuzește să comunicăm și să facem pace cu Străinul Subconștientului nostru, este momentul sublim de Înălțare al Omului, către condiția lui de Înger decăzut din Cerurile Lumii de Dinainte de a ne Naște.

588) Pe cât de mult ne poate înălța Necunoscutul Absurd al Morții, tot atât de mult ne poate și coborî. De noi depinde încotro vom alege să-l însoțim.

589) Necunoscutul Absurd al Morții este cel care decantează atât Răul cât și Binele din Om atunci când acesta îi cere ajutorul.

590) Necunoscutul Absurd al Morții este cel care ne însoțește mereu, fiind Îngerul nostru păzitor, în călătoria pe care o întreprindem de-a lungul acestei Vieți.

591) Necunoscutul Absurd al Morții este cel care prezintă înaintea propriului nostru Dumnezeu, faptele noastre bune și rele, pentru a ne ajuta să ne alegem Paradisul care ni se potrivește.

592) Necunoscutul nostru Absurd al Morții este cel care ne poate transforma Lumea într-un Paradis.

593) Ca să ne transforme Lumea într-un Paradis, va trebui să știm cum anume și ce anume să-i cerem, fiecare în parte, propriului nostru Necunoscut Absurd al Morții.

594) Necunoscutul Absurd al Morții se află în fiecare dintre noi, atât în Conștient cât mai ales în Subconștient,

fiind puntea de legătură dintre Străinul Subconștient și Iluziile Vieții și Morții.

595) O Viață fericită constă în faptul de a ne menține în echilibru Necunoscutul Absurdului Morții, echilibru obținut prin pacea dintre Străinul nostru Subconștient și Iluziile Vieții și Morții.

596) Oricât de mult ne-am dori să conversăm numai cu Străinul nostru Subconștient, să încercăm să ne debarasăm de Iluziile Vieții și Morții prin intermediul Necunoscutului Absurd al Morții, nu vom reuși niciodată, fiindcă în Iluziile Vieții și Morții constă esența întregii Lumi, în care, cu sau fără voia noastră, ne-am întrupat.

597) Viața este un echilibru fragil menținut de Necunoscutul Absurd al Morții între Străinul Subconștient și Iluziile acestei Lumi, echilibru care odată sfărâmat lasă ca Lumea să fie inundată de Infern.

598) Adevăratul făuritor al Ierarhiei Sociale este numai Necunoscutul Absurd al Morții.

599) Depinde în ce echilibru ne aducem Necunoscutul Absurd al Morții pentru

a face din el, Îngerul Binelui sau al Răului.

600) Să nu ajungem vreodată să regretăm existența Necunoscutului Absurd al Morții.

601) Realitatea se consultă Conștient sau Inconștient, cu Necunoscutul Absurd al Morții, în fiecare Clipă a acestui Timp.

602) Necunoscutul Absurd al Morții este tiparul nevăzut pe care se sprijină Viața pentru a-și satisface Destinul.

603) Doar alături de Necunoscutul Absurd al Morții, Lumea poate respira Liberul Arbitru, oricât de iluzoriu ar fi el.

604) Nimeni nu se poate ascunde de propriul său Necunoscut Absurd al Morții fără ca să dea socoteală acestuia.

605) Suntem produsul propriului Necunoscut Absurd al Morții, care ne pune pe taraba Vieții, pentru a fi consumați de către Destin, în stare cât mai proaspătă cu putință.

606) Nimic nu ne poate opri să dialogăm cu propriul Necunoscut Absurd al Morții căruia să-i transmitem tot ceea ce am dori să știe Străinul

Subconștient al Sinelui nostru împreună cu Iluziile Vieții și Morții.

607) Necunoscutul Absurd al Morții este puntea de legătură dintre Iluziile Vieții și Morții și Străinul Subconștient al Sinelui nostru.

608) Trăim într-o Lume a Deșertăciunii și Absurdului fiindcă nu știm cum anume să dialogăm cu propriul nostru Necunoscut al Morții.

609) Suntem atât de străini față de noi înșine fiindcă am uitat de existența celui mai important reper al propriei noastre Existențe, care este Necunoscutul Absurd al Morții.

610) Libertatea este jalonul pus de Necunoscutul Absurd al Morții în Sinele nostru, pentru a fi atins sau a rămâne doar râvnit de către noi înșine.

611) Dacă am cunoaște tot Adevărul relativ, la care avem acces în această Existență, acesta nu ar valora nici cât o fărâmă din Necunoscutul Absurd al Morții, pe care l-am putea descoperi cu adevărat și care ne-ar putea explica, cerând acordul Iluziilor Vieții și Morții, cum ar arăta Adevărul Absolut, dacă ar putea fi văzut de

către ochii noștri orbi din această Lume.

612) Lumea este produsul Necunoscutului Absurd al Morții pe care l-am ignorat într-atât de mult, încât nici până acum nu am reușit să refacem legătura cu el, pentru a fi noi înșine într-o Lume mai bună.

613) Lumea este rezultatul dialogului nostru cu propriul Necunoscut Absurd al Morții.

614) Oriunde ne-am ascunde de Necunoscutul Absurd al Morții, acesta va fi mereu în Sinele nostru alături de Străinul Subconștient și de Iluziile Vieții și Morții.

615) Treimea Sinelui nostru, este alcătuită din Necunoscutul Absurd al Morții, Străinul Subconștient și Iluziile Vieții și Morții iar Viața noastră depinde de Echilibrul prin care reușim să le menținem pe toate acestea trei.

616) Oare de ce am trăit într-o Lume unde Treimea Sinelui nostru a fost dezechilibrată de-a lungul întregii ei istorii?

617) Ce ne ține în dezechilibru Treimea Sinelui nostru dacă nu Orgoliul și Compromisul față de noi înșine?

618) Atât timp cât nu vom reuși să dialogăm cu Necunoscutul Absurd al Morții, Treimea Sinelui nostru, va rămâne în continuare dezechilibrată.

619) Necunoscutul Absurd al Morții este unica cale prin care putem dialoga cu Străinul Subconștient și Iluziile Vieții, entități pe care le putem chema la un acord între Sinele nostru și ele.

620) Abia atunci când vom dialoga cu Necunoscutul Absurd al Morții vom reuși să ne echilibrăm Sinele și odată cu el Lumea pe care o vom putea transforma într-un adevărat Paradis al Sinelui nostru.

621) Cu toții alergăm după Fericire, fie că o facem Conștient sau nu, dar câți dialogăm cu Necunoscutul Absurd al Morții?

622) Păcatul Originar a apărut pe această Lume în momentul când n-am mai dialogat cu Necunoscutul Absurd al Morții și drept urmare a acestui fapt, Lumea s-a dezechilibrat, intrând într-un declin, care ne-a transfrormat-o într-un adevărat Infern, din Paradisul care era undeva-cândva în Sufletele noastre.

623) Atât timp cât nu vom dialoga cu Necunoscutul Absurd al Morții vom rămâne învinși de către noi înșine, niște străini în propriile trupuri.

624) Doar alături de Necunoscutul Absurd al Morții ne vom afla Pacea și Fericirea în această Lume a Tenebrelor și Compromisurilor cu noi înșine.

625) Numai dialogând cu Necunoscutul Absurd al Morții vom reuși să ne mântuim de propriile noastre Păcate Originare care au survenit ca rezultat al dezechilibrului creat în Treimea Sinelui nostru, compusă din Străinul Subconștient, Iluziile Vieții și Morții și Necunoscutul Absurd al Morții.

626) Omul este echilibrul creat între Necunoscutul Absurd al Morții, Străinul Subconștient și Iluziile Vieții și Morții. De felul în care-și menține acest echilibru depinde Lumea în care trăiește, dacă va fi transformată astfel în Infern sau Paradis.

627) Suntem înainte de toate, un Necunoscut Absurd al Morții, creat pentru a primi șansa unui Echilibru cu noi înșine.

628) Creația a fost și va fi mereu marea dilemă prin care ne privește pentru a se raporta la noi propriul Necunoscut Absurd al Morții.

629) Niciodată Dumnezeul creat de noi nu va fi acceptat de către Necunoscutul Absurd al Morții.

630) Banul este produsul dezechilibrului profund dintre Necunoscutul Absurd al Morții, Străinul Subconștient și Iluziile Vieții și Morții.

Critica

Acad. Gheorghe VLĂDUŢESCU adnotări referitoare la Culegere de înţelepciune:

"Literatura sapienţială are o istorie, poate, veche cât scriitura însuşi. Nu numai în Orientul Antic, dar şi în vechea grecie „ înţelepţii” au ales forma apoftegmatică (sentenţiară), uşor memorabilă, pentru a face, ceea ce se numea în tradiţie elină, paideia, o educaţie a sufletului pentru o formare a lui.Şi în cultura românească tradiţia este bogată. Dl. Sorin Cerin se înscrie în ea făcând o operă de tot remarcabilă. Maximele – reflecţiile sale concentrează o experienţă de viaţă şi culturală şi din prea plinul ei se împărtăşeşte altora.Tuturor acelora care vor deschide paginile acestei cărţi de învăţătură, ca orice carte bună, ea le va răsplăti prin participare la înţelepciune, gândul bun al lecturii ei."

SORIN CERIN
- NECUNOSCUTUL ABSURD-
- Aforisme filozofice-

Prof.univ.Dr. Ion DODU BĂLAN remarca în recenzia intitulată **- Sorin Cerin - Despre creaţia sapienţială…**

Poet şi prozator de factură modernă, autor de eseuri şi studii filozofice pe teme îndrăzneţe şi ambiţioase despre nemurire,efemeritate şi eternitate, despre moarte, neant,aneant, viaţă, credinţă dor, Sorin Cerin a abordat, în ultima vreme teme asemănătoare, fundamentale, în specia aforismului, în volumele: Revelaţii 21 Decembrie 2012, şi Nemurire.Lucrări care, în limbajul teoriei literaturii, fac parte din creaţia sapienţială, conţinând aforisme, proverbe, maxime etc. care „sont les echos de l'experience", încât te întrebi cum un autor atât de tânăr are o experienţă de viaţă atât de întinsă şi de variată, transfigurată cu talent în sute de exemplare din această specie a înţelepciuni.

Pentru corecta apreciere a literaturii sapienţiale din aceste două volume ale lui Sorin Cerin, mi se pare necesară precizarea, deloc pedantă şi belferească, în virtutea căreia aforismul din sfera literaturii sapienţiale se înrudeşte sau este perfect sinonim, în anumite cazuri, cu proverbul, maxima, cugetarea, vorba cu tâlc, vorba aceea …în limba şi literatura română.

În faţa unei asemenea creaţii sântem datori să stabilim nuanţe, să aşezăm specia în istoricul ei. Specia aceasta zisă sapienţială cunoaşte o îndelungată tradiţie în literatura universală, de la Homer la Marc Aureliu, Rochefoucauld, Baltasar Gracian, Schopenhauer şi numeroşi alţii iar în literatura română de la cronicarii secolelor XVII şi XVIII, la Anton Pann, C. Negruzzi,

Eminescu, Iorga, Ibrăileanu, L.Blaga, G.Călinescu până la C.V. Tudor.

Marele critic şi istoric literar, Eugen Lovinescu, exprima odată părerea şi sublinia „caracterul aforistic”, sapienţial, ca una dintre particularităţile care fac originalitatea literaturii române, găsindu-i justificarea în legătura cu firea poporului român, iubitor de proverbe admirabile.

Chiar dacă a trăit un timp în afara ţării, Sorin Cerin şi-a purtat după cum ne spun aforismele sale – ţara în suflet, fiindcă vorba ilustrului poet Octavian Goga „ori unde mergem suntem acasă pentru că până la urmă toate drumurile se isprăvesc în noi”.
În aforismele lui Sorin Cerin descoperim experienţa proprie a unui suflet sensibil şi a unei minţi lucide, dar şi Welthanschaung-ul neamului din care face parte, exprimată într-o formă concentrată, densă.

Observaţiile filozofice, sociale, psihologice, morale. Sorin Cerin este un „moralist” cu o gândire şi sensibilitate contemporană. Unele din aforismele sale concentrate ca energia într-un atom, sunt adevărate poeme într-un vers. Multe din formulările sale gnomice sânt expresia unei minţi iscoditoare, a unei gândiri pătrunzătoare, echilibrate, bazată pe observarea pertinentă a omului şi a vieţii, dar şi pe o bogată informaţie livrescă.

Astfel, el se încumetă să definească nemurirea ca „eternitatea clipei” şi recunoaşte „libertatea destinului de a-şi recunoaşte propria sa moarte în faţa eternităţii”, „clipa eternă a lui Dumnezeu care se oglindeşte la infinit în

Cunoaştere, devenind trecătoare, deci Destin care este imaginea nemuririi”.”Nemurirea este pustiu doar pentru cei care nu iubesc”,”nemurirea este jocul de lumini al Fiinţei cu Destinul pentru a înţelege ambii importanţa iubirii”.

Fireşte literatura gnomică, sapienţială, e dificil de realizat, dar Sorin Cerin are resurse pentru a o realiza pentru cele mai mari exigenţe.A dovedit-o în capacitatea de a pune Absolutul în corelaţie cu Adevărul, Speranţa, Credinţa, Păcatul, Minciuna, Iluzia, Deşertăciunea, Destinul, Absurdul, Fericirea, etc.

Un exemplu de corelare logică a astfel de noţiuni şi atribute ale Fiinţei şi Existenţei, ni-l oferă aforismele despre Dor din volumul Revelaţii 21 Decembrie 2012.

Bogate şi variate în conţinut şi expresie, definiţiile, judecăţile de valoare asupra uneia dintre cele mai specifice stări sufleteşti ale românului,”Dorul”, noţiune greu traductibilă în alte limbi, pentru că e altceva decât saudode-le portughez, soledad-ul spaniol, spleen-ul englez, zeenzug-ul german, melancolie, francez.

Fireşte, mai este loc pentru îmbogăţirea acestui capitol, dar ce s-a realizat este foarte bun. Iată câteva exemple care pot fi luate de „pars pro toto” pentru ambele cărţi:
„Prin dor vom fi mereu împreună loviţi de aceleaşi valuri ale Destinului ce vor să ne despartă nemurirea de eternitatea lacrimii noastre”, „Dorul este cel care a dat întreaga eternitate la o parte pentru a se putea naşte într-o zi ochii tăi”, „Dorul este libertatea de a fi a iubirii”,

SORIN CERIN
- NECUNOSCUTUL ABSURD-
- Aforisme filozofice-

„Dorul este focul care arde viaţa pregătind-o de moarte”.

(Fragmente din recenzia publicată în Oglinda literară nr.88, Napoca News 26 Martie 2009, Luceafărul românesc, Aprilie 2009 şi Destine literare, Canada, Aprilie 2009)

Prof. univ. Dr. Adrian Dinu RACHIERU scria"..putem, pensa, desigur formulări citabile, chiar memorabile.Viaţa de pildă, este "epopeea sufletului", viitorul ni se înfăţişează ca "părintele morţii".În fine părăsind "lumea ţărânei" intrăm în spaţiul virtual, în "eternitatea clipei" (ce ni s-a dat).

Fragmente din recenzia publicată în Oglinda literară nr.89 şi Luceafărul românesc, Mai, 2009.

Al. Florin ŢENE în recenzia intitulată:Un filozof al metaforei şi un poet al cuvântului, consideră că:

Recenta carte a scriitorului Sorin Cerin”Revelaţii-21 Decembrie 2012”apărută la editura PACO-2008,Bucureşti, cu o ” postfaţă” pe ultima copertă semnată de Al. Florin Ţene, este structurată în 36 de secvenţe cuprinzând cuvinte asupra cărora filozoful s-a aplecat, explicându-le şi interpretându-le filozofic şi chiar etimologic. Înainte de a plonja, prin interpretare, în sensurile adânci ale revelaţiilor trebuie să explicăm ce înseamnă acest cuvânt,ce stă la baza şi etimologia lui. Cuvântul vine de la latinul revelatio, însemnând o dezvăluire, neaşteptată descoperire a unui adevăr ascuns,a unei taine,a unui talent. În concepţie religioasă însemnând o dezvăluire a voinţei lui Dumnezeu, făcută unor persoane,în mod supranatural.Cartea are substanţă filozofică,chiar dacă

reflecţiile lui Sorin Cerin sunt cugetări, aforisme sau apoftegme,ordonate tematic şi alfabetic,de fapt sunt adânci expresii ce exprimă o substanţă filozofică, uneori cu sens de previziune.

Spuneam mai de mult că sunt probleme pe care le poţi înţelege prin lecturi şi lecturi prin care îţi poţi limpezii şi înţelege problemele. Cartea de faţă face parte din a doua categorie, îmbogăţind pe cititor cu suportul şi înţelepciunea unor meditaţii profunde şi originale.Sorin Cerin, prin această carte, se înfăţişează cititorilor săi cu un bagaj de cultură vastă şi cu o referinţă variată. Îmi dau seama că îl are ca model pe Bergson, dar şi pe existenţialişti. Nu este departe de Goethe şi-l cunoaşte pe Socrate care spunea: Căci atunci întreaga veşnicie nu pare a fi altceva decât o singură noapte senină. De la acest punct pornesc Revelaţiile autorului nostru. Iată ce frumos spune: Viaţa este epopeea sufletului printre clipele irosite ale eternităţii.

Aceste cugetări sunt adevărate micropoeme şi ele exprimă sensuri, trăiri, interpretări ce-l apropie de axiomele şcolii ionice, principiile deveniri lui Heraclit: Destinul nu poate începe şi nici sfârşi,fiind sinele începutului şi sfârşitului. Autorul acestui volum de revelaţii este un bun cunoscător al limbii române şi exprimă o logică, originală, a cuvintelor din care, uneori, izvorăşte ilogicul sensurilor date de cuvinte sau din propoziţiile formulate. El iubeşte schemele filozofice cu depăşirile limitelor cunoaşterii, prin ontologic ajungând la gnosologic. Unde metafora, comparaţia fără termenul de comparat, are rolul de pelerină de sub care autorul scoate mâna să „vadă“ dacă ”plouă“ cu lumină. Şi întradevăr plouă cu lumina înţelepciuni,fiindcă autorul cunoaşte faptul că limba română are posibilităţile

infinitului în exprimare. Fericiţi aceia care n-au ameţit aplecându-se peste abisul ei.

(Fragmente din recenzia publicată în Napoca News din 30 ianuarie 2009)

Prof. Dr. Ion PACHIA TATOMIRESCU sub titlul- Aforismele revelării sacrului dienoc de 21 Decembrie 2012* în cerul lui Sorin Cerin , susţine:

“un volum de aforisme, Revelaţii – 21 Decembrie 2012, paradoxiste în majoritatea lor, salvânduse printr-un „curcubeu“ în treizeci şi şase de „culori-teme“ – un curcubeu propriu deci –, ca un steag fluturând în cerul, în priveliştea Fiinţei (luăm sintagma în accepţiunea lui Platon, din Phaidros, 248-b), ori din întrezarita margine a Ei, pentru că autorul, deopotrivă poet, romancier şi sofist, „părinte al coaxialismului“, sau lirosof, după cum i-ar fi zis Vl. Streinu (pe vremea cercetării operei lui Lucian Blaga), ştie să se exercite întru catharsis pe arcul-orizont al cunoaşterii metaforice din complementaritatea bătrânei, veşnicei Câmpii a Adevărului" sau De faţa a IV-a a copertei volumului ***Revelaţii…***, de Sorin Cerin, reţinem o esenţială prezentare semnată de poetul şi criticul literar Al. Florin Ţene: «Reflecţiile scriitorului Sorin Cerin sunt cugetări, aforisme sau apoftegme, ordonate tematic, cu esenţă filosofică, pe care se sprijină autorul ca de un balcon situat deasupra lumii pentru a vedea imediatul, prin ocheanul întors spre sine, iar cu ajutorul înţelepciunii să descopere vocaţia distanţei. Meditaţia autorului acestei cărţi încorporează reflecţii care-i deschid calea spre adevărul adâncurilor filosofiei, exprimată printr-un stil concis şi frumos, ce este nedespărţit de perfecţiunea şi puterea de interpretare a gândului pe care-l exprimă. Fiindcă aşa cum

scria un înţelept, ***Filosofia există acolo unde obiectul nu este nici lucru, nici eveniment, ci idee.***». Tot cu privire la volumul ***Revelaţii…***(2008), de Sorin Cerin, spicuim câteva esenţiale fraze pentru Distinsul Receptor al aforismelor ceriniene, din cronica ***Despre creaţia sapienţială***, semnată de istoricul / criticul literar, prof. univ. dr. Ion Dodu Bălan: «Chiar dacă a trăit un timp în afara ţării, Sorin Cerin şi-a purtat – după cum ne spun aforismele sale – Ţara în suflet, fiindcă, vorba ilustrului poet Octavian Goga, „oriunde mergem, suntem acasă, pentru că, până la urmă, toate drumurile se isprăvesc în noi“. În aforismele lui Sorin Cerin descoperim experienţa proprie unui suflet sensibil şi a unei minţi lucide, dar şi ***Welthan-schaung***-ul neamului din care face parte, exprimată printr-o formă concentrată, densă. […] Sorin Cerin e un „moralist“ […]. Unele din aforismele sale, concentrate ca energia într-un atom, sunt adevărate poeme într-un vers. Multe din formulările sale gnomice sunt expresia unei minţi iscoditoare, a unei gândiri pătrunzătoare, echilibrate, bazată pe observarea pertinentă a omului şi a vieţii, dar şi pe o bogată informaţie livrescă. […] Fireşte, literatura gnomică, sapienţială, e dificil de realizat, dar Sorin Cerin are resurse pentru a o realiza pentru cele mai mari exigenţe».

Înstrunarea paradoxistă a aforismelor lui Sorin Cerin într-un „curcubeu“ de treizeci şi şase de „culori-teme“ – cum spuneam mai sus – încearcă să circumscrie „sacrei date“ de 21 decembrie 2012: **absolutul** («Absolutul Omului este numai Dumnezeul său»), **absurdul** («Absurdul Creaţiei este Lumea născută pentru a muri»), **adevărul** («Adevărul este zăpada topită a Cunoaşterii, din care răsare iluzia lumii»), **amintirea** («Amintirea este lacrima Destinului»), **cunoaşterea** («Cunoaşterea se limitează la a nu avea limite»), **cuvântul** («Cuvân-tul este

esenţa păcii pe care a făcut-o Dumnezeu cu sine, realizând că este lipsa din neant: dorul neantului»), **destinul** («Destinul este urma lăsată de gândul lui Dumnezeu în lumea sufletului nostru»), **deşertăciunea** («Deşertăciunea renaşte doar la maternitatea visului de a trăi»), **dorul** («În dor stă întreaga esenţă a lumii»), **Divinitatea Supremă / Dumnezeu** («Dumnezeu nu poate lipsi din sufletul unui om care iubeşte fiindcă iubirea este Dumnezeu»), **existenţa** («Existenţa se hrăneşte cu moartea pentru a naşte viaţa»), **fericirea** («Fericirea este Fata Morgana a acestei lumi»), **fiinţa** («Fiinţa şi Nefiinţa sunt cele două căi ale lui Dumnezeu, pe care le ştim noi, din infinitatea de astfel de căi»), **filosofia** («Filosofia este desăvârşirea frumuseţii spiritului uman în faţa existenţei»), **frumuseţea** («Frumuseţea este poarta deschisă către graţiile cerului»), **gândul** («Gândul a născut lumea»), **genialitatea** («Genialitatea este floarea care răsare numai stropită cu apa perfecţiunii») / **geniul** («Geniul înţelege că unica frumuseţe a lumii constă în iubire»), **greşeala** («Greşeala nu poate greşi niciodată»), **haosul** («Haosul este sensul fiinţei faţă de perfecţiunea nefiinţei»), **iluzia** («Iluzia este esenţa regăsirii în neant»), **infinitul** («Infinitul este gardianul întregii existenţe»), **instinctul** («Instinctul este simţirea de către nefiinţă a fiinţei»), **iubirea** («Iubirea este unica arie a împlinirii din simfonia absurdului»), **lumina** («Lumina este marea revelaţie a lui Dumnezeu faţă de el însuşi»), **moartea** («Moartea nu poate muri»), **ochiul / ochii** («În spatele ochilor se ascunde sufletul»), **politica** («Gunoaiele umanităţii îşi găsesc singure locul: sunt bogate!»), **răutatea** («Răutatea este dimensiunea de bază a umanului, în numele binefacerii sau al iubirii»), **religia** («Religia este speranţa îndoctrinată»), **Satan** («Satan este cel mai mare deschizător de drumuri al omenirii»), **sinuciderea** («Societatea este structura sinuciderii colective cel mai adesea inconştiente

sau foarte rar conştiente»), **speranţa** («Speranţa este cel mai apropiat partener»), **timpul** («Timpul primeşte moartea, trecând în amintire Destinul»), **viaţa** («Viaţa este naufragiul timpului pe ţărmul morţii»), **viitorul** omenirii şi 21 decembrie 2012 («Viitorul este legământul făcut de Dumnezeu cu viaţa» / «Începând cu 21 decembrie 2012, veţi realiza că moartea este veşnica viaţă curăţită de murdăriile acestei lumi»), şi **visul** («Visu-i împlinirea nonsensului»).

(Fragmente din recenzia publicată în revista Zona Interzisă din 30 August 2009)

Cărţi publicate

Literatură Sapienţială

Volume de aforisme

- Credinţă şi Sfinţenie la Om şi Maşină Conţine un număr de **749** aforisme, Statele Unite ale Americii 2019
- Viitorul îndepărtat al omenirii Conţine un număr de **727** aforisme, Statele Unite ale Americii 2019
- Culegere de Înţelepciune – Aforisme filosofice esenţiale – Ediţia 2019 **conţine un număr de 13222 de aforisme** -Statele Unite ale Americii 2019
- Dovada Existenţei Lumii de Apoi Conţine un număr de **709** aforisme, Statele Unite ale Americii 2019
- Culegere de Înţelepciune - Opere Complete de Aforisme - Ediţie de Referinţă **conţine un număr de 12 513 de aforisme** -Statele Unite ale Americii 2019; Wisdom Collection - Complete Works of Aphorisms - Reference Edition 2019 , contains **12 513** aphorisms- the United States of America 2019

- Judecători Conţine un număr de 1027 aforisme, Statele Unite ale Americii 2019 ; Judges -1027 aphorisms, the United States of America 2019

- Culegere de Înţelepciune - Opere Complete de Aforisme - Ediţie de ReferinţăWisdom Collection - Complete Works of Aphorisms - Reference Edition, **conţine un număr de 11 486 de aforisme structuralizate în 14 volume publicate anterior la alte edituri, ce sunt incluse în actuala culegere**. 2014
- Dumnezeu şi Destin, Editura Paco, Romania, 2014, God and Destiny, the United States of America, 2014
- Rătăcire, Editura Paco, Romania 2013, Wandering, the United States of America, 2014
- Libertate, Editura Paco, Romania, 2013, Freedom the United States of America,2013
- Cugetări esenţiale, Editura Paco, Romania, 2013
- Antologie de înţelepciune, Statele Unite ale Americii 2012 Anthology of wisdom , the United States of America, 2012 conţine un număr de 9578 de aforisme, maxime şi cugetări de Sorin Cerin.
- Contemplare, Editura Paco, Romania, 2012, Contemplation, the United States of America, 2012
- Deşertăciune, Editura Paco, Romania, 2011, Vanity , the United States of America, 2011

- Paradisul şi Infernul, Editura Paco, Romania 2011, Paradise and Inferno, the United States of America, 2011
- Păcatul, Editura Paco, Romania, 2011, The Sin, the United States of America, 2011
- Iluminare, Editura Paco, Romania, 2011 Illumination, the Unites States of America, 2011 Conţine un număr de 693 aforisme
- Culegere de înţelepciune în care apar pentru prima oară volumele **Înțelepciune**, **Patima** și **Iluzie și realitate**, alături de cele reeditate ca **Nemurire**, **Învață să mori** și **Revelații**, volume apărute atât separat cât și împreună în culegere în edițiile de limbă engleză online sau tipărite, din Statele Unite, Wisdom Collection 2009 Conţine un număr de 7012 aforisme
- The Booh of Passion, the United States of America, 2010
- The Book of Illusion and Reality, the United States of America 2010
- The book of wisdom, the United States of America 2010, Conţine un număr de 1492 aforisme.
- Învaţă să mori, Editura Paco, Romania, 2009 , The Book of the Dead, the United States of America, 2010,Conţine un număr de 1219 aforisme.

- Nemurire, Editura Paco, Romania, 2009, The Book of Immortality, the United States of America, 2010, Conţine un număr de 856 aforisme.
- Revelaţii 21 Decembrie 2012, Editura Paco, Romania, 2008, The Book of Revelations, the United States of America, 2010, Conţine un număr de 2509 aforisme.

Volume de studii filozofice

- Coaxialismul-Editie completa de referinta, Prima editie Romania 2007,a doua, Statele Unite ale Americii 2010The Coaxialism- Complete reference edition, the United States of America 2011
- Moarte, neant aneant viaţă şi Bilderberg Group, Prima editie Romania 2007,a doua, Statele Unite ale Americii2010
- Logica coaxiologică, Prima editie, Romania 2007,a doua, Statele Unite ale Americii2014
- Starea de concepţiune în fenomenologia coaxiologică, Prima editie Romania 2007,a doua, Statele Unite ale Americii2014
- Antichrist, fiinţă şi iubire, Prima editie Romania 2007 a doua, Statele Unite ale Americii 2012The Evil, the United States of America 2014
- Iubire[50] Statele Unite ale Americii 2012, Amour the United States of America 2010, Love, the United States of America 2012

Volume de poezie filozofică

- Fără tine Iubire - Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2019
- Am crezut în Nemărginirea Iubirii - Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2019 ; I believed in the Eternity of Love - Philosophical poems-the United States of America 2019
- Te-am iubit- Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2019; I loved you - Philosophical poems-the United States of America 2019
- Să dansăm Iubire - Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2019
- Sfințenia Iubirii - Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2019
- Steaua Nemuririi - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018 The Star of Immortality- Philosophical poems -the United States of America 2018
- Iluzia Mântuirii- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Întâmplare Neîntâmplătoare - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Singuratatea Nemuririi - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Drame de Companie - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018

- Calea spre Absolut - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Dumnezeul meu - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Angoase existentiale- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018 Existential Anguishes - Philosophical poems the United States of America 2018
- Mai Singur - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018 ; More lonely - Philosophical poems- the United States of America 2019
- Pe Umerii Lacrimii Unui Timp - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- În sălbăticia Sângelui - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Început și Sfârșit - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Marea Iluzie a Spargerii Totului Primordial - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Transcendental - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Amintirile Viitorului - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Înțelesul Iubirii –Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018

- Tot ce a rămas din noi este Iubire -Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Creația Iubirii -Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Zâmbetul este floarea Sufletului -Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Omul este o șoaptă mincinoasă a Creației- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Condiția Umană- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Agonia- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Iubire și Sacrificiu- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Disperare- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Statuile Vivante ale Absurdului- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018; The Living Statues of the Absurd - Philosophical poems the United States of America 2018
- Arta Absurdului Statuilor Vivante- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Absurd - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Greața și Absurdul - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018

- Alienarea Absurdului- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Depresiile Absurdului Carismatic – Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Zilele fără adăpost ale Absurdului - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Stelele Căzătoare ale Durerii Lumii de Apoi - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Cunoașterea este adevărata Imagine a Morții - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Teatrul Absurd- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018; The Absurd Theater- Philosophical poems the United States of America 2018
- Vise - Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2018 ; Dreams- Philosophical poems the United States of America 2018
- În Inima ta de Jar Iubire- Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2018

- Nemurirea Iubirii - Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2018, The Immortality of Love- Philosophical poems the United States of America 2019
- Timpul pierdut- Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2018, The Lost Time -Philosophical poems the United States of America 2019

- Iluzia Existenței - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017The Illusion of Existence:

Philosophical poems the United States of America 2017

- Existențialism - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017 Existentialism: Philosophical poems the United States of America 2017
- Ființă și Neființă - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017Being and Nonbeing: Philosophical poems the United States of America 2017
- Oglinzile Paralele ale Genezei - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017The Parallel Mirrors of the Genesis: Philosophical poems the United States of America 2017
- Existenta si Timp - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017 Existence and Time: Philosophical poems the United States of America 2017
- Obiecte de Cult - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017Objects of Worship: Philosophical poems the United States of America 2017
- Copacul Cunoașterii - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017The Tree of The Knowledge: Philosophical poems the United States of America 2017
- Iluzia Amintirii- Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii)2017The Illusion of Memory: Philosophical poems the United States of America 2017

- Iluzia Mortii - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii)2017The Illusion of Death: Philosophical poems the United States of America 2017
- Eternitate - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii)2017Eternity: Philosophical poems the United States of America 2017
- Strainul Subconstient al Adevarului Absolut - Poeme filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016
- Paradigma Eternitatii - Poeme filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016
- Marea Contemplare Universala - Poeme filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016
- Bisericile Cuvintelor - Poeme filosofice (Statele Unite ale Americii)2016
- Trafic de carne vie - Poeme filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016
- Vremurile Cuielor Tulburi - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii)2016
- Divinitate - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016
- La Cabinetul Stomatologic - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016
- Origami - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016

- Dinainte de Spatiu si Timp - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016

- A Fi Poet editura eLiteratura, București 2015
- O Clipă de Eternitate editura eLiteratura, București 2015
- Suntem o Hologramă editura eLiteratura, București 2015
- Zile de Carton editura eLiteratura, București 2015
- Fericire editura eLiteratura, București 2015
- Nonsensul Existentei Statele Unite ale Americii 2015 The Nonsense of Existence - Poems of Meditation the United States of America 2016
- Liberul arbitru Statele Unite ale Americii 2015The Free Will - Poems of Meditation the United States of America 2016
- Marile taceri Statele Unite ale Americii 2015 The Great Silences - Poems of Meditation the United States of America 2016
- Ploi de Foc Statele Unite ale Americii 2015 Rains of Fire - Poems of Meditation the United States of America 2016
- Moarte Statele Unite ale Americii 2015 Death - Poems of Meditation the United States of America 2016

- Iluzia Vieții Statele Unite ale Americii 2015 The Illusion of Life - Poems of Meditation the United States of America 2016
- Prin cimitirele viselor Statele Unite ale Americii 2015 Through The Cemeteries of The Dreams - Poems of Meditation the United States of America 2016
- Îngeri și Nemurire Statele Unite ale Americii 2014 Angels and Immortality - Poems of Meditation the United States of America 2017
- Politice Statele Unite ale Americii 2013
- Facerea lumii Statele Unite ale Americii 2013
- Cuvântul Lui Dumnezeu Statele Unite ale Americii 2013
- Alegerea Mantuitorului Statele Unite ale Americii 2013

Volume de poezie de filosofie a iubirii

- Filosofia Iubirii - Dragoste și Destin - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Aemricii) 2017 The Philosophy of Love - Love and Destiny: Philosophical poems the United States of America 2017
- Filosofia Iubirii - Verighetele Privirilor - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Aemricii) 2017The

Philosophy of Love-The Wedding Rings of Glances-Philosophical poems the United States of America 2017

- Filosofia Iubirii - Fructul Oprit - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii)2017The Philosophy of Love - The Forbidden Fruit: Philosophical poems the United States of America 2017
- Filosofia Iubirii - Lacrimi - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017The Philosophy of Love- Tears: Philosophical poems the United States of America2017

Volume de poezie de dragoste

- Adresa unei ceşti de cafea, Editura Paco, Romania, 2013, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012
- Memento Mori, Editura Paco, Romania, 2012, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012
- Parfum de eternitate, Editura Paco, Romania, 2012, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012
- Umbrele Inimilor, Editura Paco, Romania, 2012, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012
- Inimă de piatră amară, Editura Paco, Romania, 2012, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012

- Legendele sufletului, Editura Paco, Romania, 2012, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012
- Adevăr, Amintire, Iubire, Editura Paco, Romania, 2012, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012
- Eram Marile Noastre Iubiri, Editura Paco, Romania, 2012, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012
- Suflete pereche, Editura Paco, Romania, 2011, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2011
- Templul inimii, Editura Paco, Romania, 2011, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2011
- Poeme de dragoste, Editura Paco, Romania, 2009, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2011

Romane

- *Destin*, Editura Paco, Romania, 2003
- *Trilogia Destiny cu volumele PsychoApocalipsa şi Exodus urmând să apară Lumina Divină doi ani mai târziu ce avea să întregească ciclul Originea lui Dumnezeu* 2004- 2006
- *The origin of God apărut în Statele Unite ale Americii cu volumele The Divine Light, Psycho, The Apocalypse şi Exodus*2006

SORIN CERIN
- NECUNOSCUTUL ABSURD-
- Aforisme filozofice-

Volume nonficțiune

- Wikipedia pseudo-enciclopedia minciunii, cenzurii și dezinformării, apărută în limba engleză cu titlul : Wikipedia:Pseudo-encyclopedia of the lie, censorship and misinformation Prima carte critică la adresa wikipediei care dezvăluie abuzurile, minciuna, mistificările din această enciclopedie – Statele Unite ale Americii – 2011
- Bible of the Light – Statele Unite ale Americii - 2011
- Procesul Wikipedia – Drepturile omului, serviciile secrete și justiția din România – Statele Unite ale Americii - 2018

Impactul Inteligentei Artificiale asupra Omenirii- Aforisme filozofice

Sorin Cerin este un important poet existentialist din secolul 21, filozof, creatorul Coaxialismului, autorul monumentalei lucrari intitulata Culegere de intelepciune, considerat a fi unul dintre cei mai reprezentativi ganditori ai genului afroristic pe plan mondial. Lucrarea de fata stabileste relatia dintre Iubire si Absurd care ne defineste pe fiecare dintre noi.